

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

2005. MÁRCIUS PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA

E D I C I Ó N D E P R E S E N T A C I Ó N

I. évf. 1. sz. Mutatványszám

B E K Ö S Z Ö N T Ő

Amikor január 2. felében Kanadából érkezett hozzám a hír, hogy még az idén megszűnik a már 55 éve létező, hűségesen és rendszeresen befutó Kanadai / Amerikai Magyarság, az emigráció legnagyobb és legelterjedtebb hetilapja (*lásd 5. oldal*), akkor első reakcióm mély megdöbbenés volt. Közvetlenül azután összeszorult a szívem. És néhány percre rá pedig nem tudtam, sírjak-e, vagy nevessek.

Miért? Mert a hírből világos lett előttem, hogy **mi itt örültek vagyunk**. Nincs rá más kifejezés. Amikor egymás után megszűnnek a hagyományos, megszokott, elismerten jó és nívós emigrációs újságok, akkor mi itt újságot indítunk? Hogyan képzeljük ezt el? Teljesen az ár ellen úszva, mintha más világban élnénk és nem tudnánk a realitásokról?

És ha még tudunk is a realitásokról, mi készlet minket erre a vakmerőségre?

Leegyszerűsíttem a választ. Három tényező van, magyarázatképpen.

Először is, az igény. Hangsúlyos és komoly igény. Már egy éve, hogy Czanyó Dodó föladata a harcot, korára és egészségi állapotára való tekintettel, 27 év szerkesztési munka után. Azóta nincs többé Dél-Amerikai Magyar Hírlap. Közösségünk elárvult. Fenyegető űr keletkezett. A már 6. évfolyamába lépett HungArgenNews, a szerkesztésében megjelenő havi elektronikus hírlevél hivatása korántsem az, hogy pótolja a kieső újságot. Nemcsak azért, mert adódhat sok olyan olvasó, akinek nincs internetre kapcsolt számítógépe, hanem mert még ha van is nekik, nem szeretik képernyőn olvasgatni a koloniális és egyéb minket érintő híreket. A hírlevél kinyomtatására pedig igen kevesen hajlandók.

A második tényező a kolóniánkban az utolsó időkben egyfajta kézzelfoghatóan észlelhető fölélénkülés a közélet berkeiben. Mintha valami új és éltető sugallat járna át sokmindenkit, hogy “nincs minden elveszve”. A kolónia aktív osztagának zöme már a 3. generációból tevődik össze, pedig a természetes folyamat az, hogy minden emigráció 3. generációja egyenesen haladjon a teljes fölszívódás szakadéka felé, föltartóztathatatlanul. Ez értendő elsősorban a nyelv megtartására, de az egész közösségi életre is. Ilyenkor mondják azt, hogy egy kolónia “kihal”. Intézményei megszűnnek, az apák és nagyapák nagy erőfeszítések árán fölépített öröksége ebek harmincadjára kerül. És az unokák fölszívódnak a nagy környező tengerben. Nálunk ez nem így van. Sőt: mindikább vannak olyanok, akik közelednek hozzánk. Sok a magyar és nem magyar származásúak közti vegyes házasságban született gyermek, akiket a szülők elhoznak közénk, mert tudják, hogy jó valahova tartozni, egy közösségnek tagja lenni.

Immár 15 éve újra van hátországunk. Az Óhaza megint Anyaország lett, Magyarország megnyílt előttünk, számíthatunk egymásra. Ezt csak azok mérik föl teljes jelentőségében, akik kellőképpen analizálják, mit jelentett a fél évszázados elszigeteltség, 14 ezer km távolságban. Azt is jelentette, hogy megszoktuk a magunk lábán állni, sőt haladni! De most már nem vagyunk egyedül.

A harmadik, nélkülözhetetlen tényező pedig a kolónia hajlandósága az áldozatvállalásra. A HungArgenNews elektronikus hírlevéllel járó költségeket sokan föl sem fogták, szívesen fogadták a havonta az úron át hozzájuk bereppenő terméket. Volt, aki örömet, elismerését azzal fejezte ki, hogy írt, voltak néhányan, akik anyagi hozzájárulásra is méltatták a híradót. Nekik itt nyilvános köszönet jár érte! Azonban talán az egyik leggyakorlatibb előny, ami a hírlevélből adódott, az, hogy merem most magamra venni ennek az induló lapnak a szerkesztését, szembe nézni a kihívással és vállalni az újabb szolgálatot. Nagyszerű munkatársaim szerveződtek meg körülöttem máris. De hogy egyáltalán elindulhassunk az kellett, hogy legyenek olyan személyek, akik legalábbis részben összeadják a szükséges tőkét a hiányzó beruházásokra és az azonnal jelentkező adminisztratív költségekre. És lettek! Ezek az Alapító Védnökök, és engedélyükkel nevüket közöljük a lapban, hiszen az ő buzdításuk és anyagi hozzájárulásuk nélkül nem tartanánk itt. Köszönet nekik, hogy előlegezték nekünk bizalmukat!

Röviden még rátérek céljainkra, föladatainkra. Vagy nevezzem “modernül” akció-tervnek? Íme, nagy vonalakban:

- Szeretnénk tízszer évente havi frekvenciával megjelenni.

- Főcélunk az Olvasó tájékoztatása arról, hogy mi van, mi lesz és mi volt a kolónia életében, milyen eseményeken vehet részt, hova és mire küldheti gyermekét.
- Intézményeink élete is fölélénkülhet azáltal, hogy közölhetik híreiket oldalainkon.
- Közösségünk ifjúságát is szeretnénk jobban bevonni, külön nekik szóló oldallal. Ez a témakör megérdemel itt egy új bekezdést.
- Kapocsként működnenk Magyarország felé is.
- Gondolunk a magyarul nem olvasó élettársakra, barátokra is: spanyolnyelvű szöveget is helyezünk el a lapban.
- A környező világ ránk vonatkozó eseményeiről is röviden tájékoztatnánk, amennyire ezt a rendelkezésre álló hely engedi.

A fiatalokról: Az az igyekezetünk, hogy elmélyítsük ismereteiket, hogy növekedhessenek a magyarság szeretetében és eljussanak a szíveket megtöltő magyarságtudathoz. De ismeretek alatt nemcsak az intellektuális tevékenységet, a tanulást értem, hanem sokkal többet. Nyíljon meg számukra egy új világ, lelki síkon is, emocionális megközelítéssel. Hogy ezt elérjük, nem valami "hitvány fára" van szükség, ami nem terem gyümölcsöt. A rossz fa rossz gyümölcse sem kell. Jó fát kell elültetnünk! A környező erkölcs nélküli, romlott és etikátlan, gyökerekig materialista világban olyan gyümölcsöket kell teremjen a mi új fánk, amely táplálékot nyújt az idealizmusra fogékony fiatalságnak. Ez csak akkor sikerülhet, ha az általuk ismert, Istentől elidegenedett, gondolkodásban és életvitelben az előírottaktól eltávolodott világban rátalálnak egy járható, valódi értékekre épített útra. Talán ebben segíthetünk nekik!

Tehát mi lesz az Argentínai Magyar Újság "vonala"? Minden sajtóterméknek kell legyen vonala, tartalmát illetőleg. Hiszen nem egy egyszerű eseménynaptárról lesz szó! Az AMH-nak tükröznie kell az argentinai magyar közösség életét, annak mozzanatait. De világnézetét is, amely magába foglalja a magyarság részére lényeges értékek védelmét. Ezek a család, a keresztény / keresztényen szeretet, a tolerancia / béketűrés, a mértéktartás, a szélsőségek / mindenfajta fundamentalizmus elkerülése. A mai világ arra kényszerít, hogy állást foglaljunk! Hiszünk a demokráciában és a sajtószabadságban. De ennek a lapnak nem az elsődleges feladata, hogy a magyarországi belpolitikai kérdésekben ítélkezzen.

Amíg lassan és folyamatosan remélhetőleg mindez megvalósul, kérem az Olvasót: legyen elnéző az indulási bukdácsolások láttán! Ezért kérjük: legyen türelmes és segítőkész! Kritizáljon, ha jólesik, de tudnia kell, hogy tele vagyunk igyekezettel és jószándékkal. Hagyjon nekünk egy kis időt. Rendre kiderül majd, mennyire felel meg az újság a kolónia elvárásainak.

Addig is pedig kérjük: haladéktalanul támogassanak! Írjanak nekünk! Terjesszenek! Fizessenek elő, hirdessenek, sőt adományozzanak. Enélkül, minden jóakarattal ellenére, sajnos nem megy. Befejezésül: alapvető, hogy meggyőződéssel igent mondjunk egy ilyen új, merész vállalkozásra. De nemcsak én, hanem Olvasóink közül minél számosabban. Akkor, és csak akkor, együtt és Isten segítségével képesek leszünk fönntartani ebben az életközösségben ezt a kis híradó lapot.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

Aki 27 évig szerkesztette a Dél-Amerikai Magyar Hírlapot. Czanyó Adorján, feleségével Helgával és Mimi lányával. Igyekszünk "Dodó" nyomdokaiba lépni.

MÁRCIUS 20-án NEMZETI ÜNNEP A HUNGÁRIÁBAN

Ünnepi búcsúvacsora a nagykövet házaspárnak

2005. január 7-én a Hungária Egyesület fölvette ünnepi ruháját, hogy tagjai kellőképpen búcsúztathassák a Magyar Köztársaság nagykövetét, Szőnyi Ferencet és feleségét Erzsébetet, akik immár közel három és fél éve képviselik országunkban az Óhazát. Vidám hangulatban kezdődött a vacsora, majd a Hungária elnöke, Zöldi Márton szólalt föl:

"Kedves Feri és Siske! Lehet, hogy ezt az estét eredetileg úgy állítottuk be mint "hivatalos társasvacsorát", amelyen Klubunk és esetleg egyéb intézmények tagjai búcsúztatni óhajtják a több éven keresztül közöttünk lévő és most eltávozó nagykövetet és feleségét.

De ez csak ürügy! Barátok, barátaitok jöttünk még egyszer össze veletek. Barátok, akiket ennyi év után ti szereztetek, jószívűségetekkel, hozzáállástokkal. Hiába próbált Feri elrejtőzni a "befalazott versei" mögé... (nevetés). Kevés idő telt el, míg felfedeztük benne a nagy embert, a jó magyart. És, ahogy ezt mondani szokás, természetesen mint minden nagy ember mögött egy nagy asszony is van! (nevetés, taps). Ez Erzsébet. Mentek ők ketten rendületlenül mindenféle rendezvényre és murira, amit csak eszünkbe jutott szervezni a kolóniánkban, de mindig kedvesen és jókedvvel. Volt rá eset, hogy pár perccel a repülőgép megérkezése után jelentek meg. Hol dög melegben, hol fogvacogtató hidegben, de mindig jókedvűen. Így aztán teljes igazából beleolvadtak a kolóniánk életébe. Hol nótázva, baráti találkozókön, hol színészkedve, hol magyar népzene tanítása vagy egyéb komoly témák tanításában vagy levezetésében. De mindig jókedvvel, mindig pozitív

hozzáállással, mindig segítőkészen. Volt olyan is, amikor búzdítaniok kellett minket mert letörtünk, vagy le akartuk tenni a lantot. Tehát mindezért szeretünk meg titeket, és ezért bátran állíthatom, hogy szívünkben itt maradtok, nem távoztok.

Még egy utolsó gondolatot szeretnék keresetlen szavaimhoz hozzáfűzni, mégpedig ezt: hogy ha véletlenül arra gondoltok, hogy most a befejezett munkátok után nyugovóba mehetek, akkor tévedtek! (nevetés). Mert csak most kezdődik az igazi!

Mert Magyarországon, akármilyen szempontból nézve, legyen az politikai, legyen az társadalmi, legyen az gazdasági, szociális vagy demográfiai, nagyon nehéz helyzet előtt áll a lakosság. És ismervén titeket, erősen valószínűnek tartjuk, hogy nem fogtok félreállni. Ezért útravalónak ez az óhajunk: Isten kísérjen benneteket!" (taps).

Zöldi Marci ezután búcsúajándékkul egy szép ezüst gaucho-kést, egy "facón"-t nyújtott át. Éles tárgy lévén a szokáshoz híven ezért a megajándékozottnak "fizetnie" kellett volna, de mivel nem volt a nagykövet házaspárnál pénz, ezzel adósaink maradtak és csak reméljük, hogy a minket fenyegető hagyomány szerint emiatt nem szakad meg a barátság! Miután Szőnyi Ferencné a Hungária részéről átvett egy díszes virágcsokrot, következett Takács István, az Argentínai Magyar Szervezetek Szövetsége elnöke fölszólalása:

"Elsősorban, az AMISZ nevében megköszönöm a Hungária vezetőségének, hogy alkalmat adott arra, hogy mi is valahogy pár szóval elbúcsúzzunk Szőnyi Ferencről és kedves feleségéről. Szeretném kihangsúlyozni, hogy ilyen értékes élményre nem is emlékszem, hogy egy magyar nagykövet ennyire jól és ilyen sikerrel fejlesztette és terjesztette volna a magyar kultúrát nemcsak a magyar kolónián belül, hanem egész Argentínában. Tehát ezt szeretném kifejezetten aláhúzni, mert ez egy tényleg nagyon fontos élmény volt. Én itt születtem és épp ezért talán ezt különösen jól átérzem. Mert hát én csak kétszer voltam Magyarországon életemben. Tehát a magyarságom valahogy itt fejlődött ki Argentínában. Másodsorban pedig itt ezt az alkalmat felhasználva szeretném kiemelni azt a fantasztikus közreműködést és erőfeszítést, amelyet Szőnyi Ferenc az AMISZ-szal nagyon sikeresen kifejtett épp azzal a céllal, hogy létre jöhessen a Magyar Tér Buenos Airesben, ami végre meg is történt, és a Székelykapu ma ott áll egy nagyon szép helyen. Ezt Szőnyi Ferenc együttműködése nélkül nehezen képzelem el, mert tudni kell, hogy állandóan és első perctől kezdve nagyon erősen velünk együtt ennek a célnak a megvalósításán dolgozott.

Én most itt szintén át akarok adni egy kis emléket az AMISZ nevében: ez egy mate, egy argentin mate, hogy megmaradjon mint emlék! Kis szimbólikus csomag yerba is van vele! És ezen kívül egy kis fényképalbum, pár nagyon szép képpel a Székelykapuról, amit remélem emlékként megtart Feri. Mert én is minden jót kívánok, sok szerencsét, és én is úgy érzem, hogy azért itt leszek velünk mindig, vagy legalábbis közbe-közbe. Köszönöm szépen."

A "hivatalos" fölszólalások után a búcsúztatott látható megindultsággal vette át a szót:

«Kedves barátaim, testvéreim!

Simonyi Imre, gyulai költő, aki az én gyerekkoromnak egy érdekes figurája volt, például 1956-ban őt is elhurcolták a pufajkások, többek közt azt a mondatot írta, hogy mindig az múlik el ami csodaszép. Igen. Most ezt érzem én is. Elmúlt három év négy és fél hónap, és a sors rendelése folytán nekünk most vissza kell menni Magyarországra. De ami itt ebben a közel három és fél évben történt, ez egy epopeya. Hősköltevény ez, valami felejthetetlen és valóban csodaszép.

Én első pillanattól kezdve úgy éreztem, hogy hazajöttem. Amikor a Coral Hungaria Budapesten vendégszerepelt 2001 májusában, egy vacsorán együtt ültünk Haynalné Zsuzsóval, Kiss Péterrel és többen, és akkor valahogy a beszélgetés során formát öltött valami, ami még csak egy elképzelés volt csupán, egy teljesen kialakulatlan jövőkép. És mégis azt találtam mondani Zsuzsónak, hogy én még ki se mentem Argentínába de már nosztalgiám van Argentína iránt... Hiszen ha tudtam volna!

Hát mégis csak tudtam. Nagyon sok elképzelésem volt, határozott kőkemény elképzelésem azzal, hogy engem ide kineveztek nagykövetnek. Lehetőséget láttam benne, ajándékot, feladatot. Részben, miután a Külügyminisztériumban én az argentinai, uruguayi és paraguayi referens voltam korábban, elég sok minden ügyben már benne voltam, legalábbis elméletben, sőt gyakorlatban és ami a folyamatoknak a budapesti intézését illelte, tehát tudtam mi az amit meg kell oldani.

Ilyen volt a Magyar Tér ügye, a Plaza Hungria, a Székelykapu felállításának a kérdése. Addig nem megyek innen el amíg a helyén nem lesz! Istennek hála és mindazoknak hála, akik ebben segítettek... sokan... az AMISZ vezetősége vállalva küzdött ezért a magyarság számára oly fontos eseménynek a megvalósulásáért. **Egész Latin-Amerikában az egyetlen székelykapu Buenos Airesben van!** Azóta számos kolléga utazott ide ki, egyik gyermekem is, és mindannyian mély megindultsággal álltak a Székelykapu előtt: hosszan nem voltak képesek megszólalni.

Célküzdéseim közt volt még valami, ami nem annyira a kolóniát illeti. Első este amikor beléptem a Coronel Díaz-i épületbe és végigmentem benne, teljesen nyilvánvaló volt, hogy onnan el kell menni. Azok az új feltételek, amik az EU-tagságunkkal együtt járnak egyfelől, másfelől pedig az a magától adódó igényesség, amit az ember a hazájától távol az országa képviselőjének anyagi és üzletvitelét illető feltételeit illeti, az ember szebbet, méltóbbat képzel el. Tudom, hogy az első emelet nagyon szép volt, én is szerettem, nagyon jó volt ott rendezvényeket megvalósítani, de higgyétek el, hogy a második emelet egyáltalán nem volt ezzel egy színvonalon, és a földszintről, a konzuli részlegről jobb nem is beszélni. Tehát minden áron meg akartam valósítani az új épületet. Többen kérdezték, hogy miért vállaltam. Talán mert kos vagyok, Aries (*derültség*). És nem a nehézség érdekel, hanem az, hogy megcsináljam. Tudjuk, hogy 2001 milyen nehéz eseményekkel zárult, tudjuk, hogy a mandátumom kezdetén sok minden másképp alakult szeptember 11-e miatt, Martonyi János külügyminiszter nem is utazott ki pedig útja meg volt szervezve októberre. Sok minden egészen váratlan fordulatot vett, bizonyos kontinuitás biztosítására kellett berendezkedni, ezzel együtt a mindennapos hivatali és diplomáciai munkát ellátni. Ittlétünkről nem dicsekedni és nem panaszkodni akarok, de úgy érzem, hogy 7 év munkáját sűrítettem bele ebbe a három és fél évbe. Rendszerint késő estig bent voltam a hivatalban, minden lehetséges eseményre igyekeztem elmenni és minden lehetséges alkalmat törekedtem megragadni arra, hogy az argentin és magyar tényleg évszázados kapcsolatot még tovább mélyíthessük.

Bocsánat, hogy kicsit hosszan beszélek, de utolsó alkalom, hogy így együtt vagyunk. Hadd mondjam el ami a szívemen van, de a legeslegfontosabb viszont az, amit elmondtam Martonyi János külügyminiszternek is utolsó beszélgetésünkön mielőtt ide kiindultam: hogy az itteni magyar kolóniával egy olyan szimbiotikus együttélést alakítsak ki, amelyben teljesen egyértelmű, hogy Magyarország és az itteni magyar közösség között semmilyen választóvonal nincs. Thomas Mann mondta amerikai emigrációja idején, hogy Németország ott van ahol én vagyok, amiben jól megalapozott öntudat éppen úgy van mint világos értelmezése a helyzetnek: **Ahol ti vagytok, Magyarország ott van!** Mi most itthon vagyunk! Én ide a Hungaria klubba kiérkezésünk másnapján léptem be először, a Cserkészbálra. Akkor találkoztunk először, akkor volt alkalmam a szemetekbe nézni első alkalommal, és néhány ügyetlen szóval szólni hozzátok. De már akkor tökéletesen megérintett ennek a helyzetnek a mély árama, áramütése: **Egyek vagyunk mindannyian!** Hadd reflektáljak Marcinak kedves szavaira amikor azt mondta, hogy mindig vidáman, jókedvűen voltam köztetek. Ez így igaz. Mindig boldogan mentem el bármelyik rendezvényre, akármelyik intézményben vagy családdal, akármelyik honfitársunkkal adódott lehetőség egy kis időt együtt eltölteni. Ezek voltak a leggyönyörűbb pillanatai az ittlétemnek, amikor veletek lehettem. Valami belső, óarany ragyogása volt minden együttlétnek – ezzel együtt!

Itt említem: többször bizony nem voltam nagyon jókedvű, sőt, olykor az indulatok is elragadtak, amiért mindenkitől bocsánatot kérek ha netán valakivel kicsit indulatosabban vitatkoztam, vagy véleményemet úgy fogalmaztam meg, hogy az a vehemencia teljes érzelmi háterszágát magán viselte. De miért volt ez?

Számomra a magyar ügy a legszebb, a magyar ügy nem vita tárgya, a magyar ügy az egyszerűen **evidencia**, és hogyha valami nem megy, akkor én kilöttem a sorból. Ha ilyen összefüggésben valami ellenállást, nehézséget, megnevelést tapasztaltam, akkor egyszerre voltam dühös és szomorú. Tudom, hogy a Magyar Tér avatásán sokan nem tudtak jelen lenni, részben mert vagy nem érte el a meghívó őket, vagy más elfoglaltságuk volt, egészségügyi probléma, bármi... de ha valaki tudatosan és akarattal nem jött el, azzal én nem tudok mit kezdeni. - Ez csak egy példa volt, de nagyon illusztratív és egyből nagyon fájdalmas példa.

Van egy nagy bánatom. Ezt nem tudtam ittlétem alatt megvalósítani: a lujáni altemplomban még mindig nincs ott a Magyar Boldogasszony oltár! Ez egy olyan eseménytörténeti és kultúrtörténeti feladat, amit okvetlenül szeretnék valahogy elősegíteni. Anélkül, hogy ígéretet akarnék megfogalmazni, azért elárulom, hogy mindent elkövetek, hogy nemsokára ott legyen, és az oltár avatásán én is ott legyek, vagy mi együtt Siskével, nem tudom. Ez még egy adósság!

Barátaim! Biztos, hogy nem sikerült mindent úgy csinálnom, ahogy szerettem volna, biztos hogy követtem el hibákat, dehát ember vagyok. De az is biztos, hogy *akartam*, és hogy egy pillanatig nem volt sem vitatható sem kétséges, hogy mindezt meg kell tenni. Büszke vagyok rá, hogy áll a székelykapu, büszke vagyok rá, hogy méltó helyen van a nagykövetség, büszke vagyok rá, hogy a rezidencia is egy nagyon szép épület, de mindenek felett arra vagyok büszke, hogy dolgozhattam veletek, hogy szerethettek benneteket, hogy érezhettem a szereteteket, hogy együtt voltunk, együtt vagyunk és mindig is együtt leszünk, akármilyen formában, a léleknek akármelyik régiójában, földrészén, országában.

Leidemann Sylvianak még külön szeretném megköszönni, és mindenkinek akinek a Coral Hungaria és Ars Hungarica céljait oly áldozatosan és olyan megfeszített munkával éveken keresztül vitte előre, hogy elérkezhettünk a tavalyi november 15-re. Arra aztán büszke vagyok, arra az estre, a Teatro Colónban, ahogy a magyarság odaállt és toppantott egy nagyot, és fölkapták a fejüket és ámulva néztek ránk: Uram Isten, ilyen is van? Hát van, és legyen is! A továbbiakban is nagyon nagy sikert kívánok, mindanniatoknak, külön-külön, együttesen, Coral Hungaria, Álomgyár, Club Hungaria, Cserkészbál, a Zrínyi Ifjúsági Kör, a Regös! Nemsokára 30 valahány taggal majd Budapesten fogok találkozni, úgyhogy szegények hiába hitték, hogy megúsznak minket! Ott is találkozunk. Ti nem tudjátok, hogy mit veszítek én. Leginkább sírni volna kedvem!

Annak is nagyon örülök, és nem szeretném kihagyni, hogy decemberben Zólyomi Katalin sikerült tető alá hoznunk azt a magyar történelmi tablót, ami eredetileg a Kati ötlete volt és ezért nagyon hálás vagyok. Olyan lendülettel hajtott engem, és dolgozott velem együtt, hogy lehetetlen volt meg csinálni! Nagyon örülök neki, hogy sikerült bemutatni, talán még egyszer sikerül megismételni, kedvezőbb körülmények között. Ez nem egy privát vagy bohém hóbort, hanem ez megint egy összmagyar ügy volt, ami mindannyiunk ügye, mert a magyar történelem mindannyiunké, és mindenkinek külön köszönöm aki részt vett benne, hogy segítettek ezt megjeleníteni. (*A darab alkotói, felelősei valamint szereplői névsorát lásd a 4. oldalon. Szerk.*) Nagyon köszönöm, hogy hajlandók voltak áldozatokat vállalva olyan nehézségekkel szembenézni, amiket első pillanatban talán áthidalhatatlannak láttak, és mégis magukra vették. A magyar feltámadásról volt többek közt ebben a

kis darabban szó, ami időről időre a történelmünk során megvalósult, és bizony most is nagyon időszerű lenne. Töretlenül hiszek abban, december 5-e ellenére is, hogy ez a feltámadás megvalósítható. Kérem, hogy bennetek is maradjon meg ez a valóság! Legyen ez a legfontosabb mindig! Ezért küzdeni kell!

És még valami. Sajnos az életnek egy alapigazsága, hogy az ember ott érzi igazán otthon magát, ahol saját halottai is vannak. Nekem itt saját halottaim is vannak. Megérkezésünkkor a holmiaink lerakása után első dolgunk az volt, hogy a kórházban meglátogattuk Kovács József kollégánkat, aki, szegény, hiába nyerte meg az első csatát, nem sokkal hazautazása után az újabb szívműtétet nem élte túl. Ő volt az első aki eltávozott. Aztán a követségről ugyancsak Ivády Ernő. Kató az öregotthonból, akivel annyi gyönyörű dalnótát énekeltünk, szegény Valentin Feri, Sütő Gyula tiszteletes úr, Bihar Bandi bácsi és a felesége, Zombory Pista, Balla Imre... Bizony elmondhatatlan, hogy az ember milyen mélyen és milyen különös lelki záródokúttal megterhelten gondol vissza arra a pillanatra, amikor ott állt, vagy ott ballagott a koporsó mögött.

Dolgoztunk, alkottunk, civakodtunk, de mindezt együtt! Hogy mi lesz ezután most otthon, azt én csak elgondolni próbálhatom, de Marcinak teljesen igaza van: nehogy azt higgyük, hogy most hazamegyünk pihenni, valamilyen könnyebb körülmények közé! Tudjuk: Részben ismert belső társadalmi, politikai, gazdasági tényezők miatt is, nagyon nehéz lesz. 2004. december 5-e után pedig végképp nehéz, akár otthon, akár itt. A népszavazás eredménye egyfajta erkölcsi mélyítés mindazok számára, akik számára ez a szó, hogy MAGYAR valamit valaha jelentett, amit nem lehet közönséges emberi nyelven kifejezni! De az élet nem áll meg. A feladat még nagyobb. Az egész világ magyarságának az összetartását, az együtt tartozását még nagyobb erővel, még nagyobb elszántsággal és még nagyobb szeretettel kell elősegíteni. A szeretet pedig egy olyan ajándék, Istentől, sorstól kapott ajándék, amivel élni kötelező, visszaélni bűn. Én otthon édesanyámtól, édesapámtól valami olyan mély és kikezdetetlen szeretetet kaptam a magyarság iránt, ami nagy részben eleve meghatározója volt mindannak, ami a továbbiakban az életem során, de konkrétan annak is, ami itt az elmúlt három és fél év során történt.

Befejezésül még csak annyit: utódomat csak felületesen ismerem, de fogadjátok őt bizalommal és ahogy majd megismeritek mélyebben és átfogóbban mint én, nagyon remélem, hogy velem is tudtok együtt dolgozni. Jóindulatotokba ajánlom!

Nagyon köszönöm nektek, hogy mindezt elmondhattam tiszta szívből, teljes meggyőződésből és olyan belső meggazdagodást követően, amit nagyon ritka pillanatokban élhetnek meg nagyon kevesen. Biztos, hogy nem sikerült mindent úgy csinálnom ahogy szerettem volna, biztos hogy követtem el hibákat, de hát ember vagyok.

Ma elalvás előtt biztos sok minden eszembe fog még jutni: hogy ezt sem mondtam, azt sem mondtam, pedig mennyire szerettem volna...

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a barátságát, a szeretetét. De mindenképp szeretnék még valakinek megköszönni mindent. Marci is említette, de nem lehet nem beszélni róla, hogy semmit nem tudtam volna megcsinálni Siske segítségével, jelenléte nélkül (*erős taps*). Úgy is fogalmazhatnám: minden ami jó bennem, az ő (*derültség*). Volt egy előadása a Fernández Blanco múzeumban, szerintem gyönyörű volt, az volt a címe: „Lo que nos quedó del paraíso...” Ehhez én hozzáfűzöm: Lo que a mí me quedó del paraíso, ¡es ella!... (*nevetés, taps*).

Szőnyiné Mészáros Erzsébet a Cserkészbálon FOTO JAKAB

E végszóra a közönség fölállva emelte poharát: „Le-le-le fenékig!” ... mindaddig, amíg - „Most ivott a kedvére, váljék egészségére!” - a nagykövet és felesége fenékig ürítették a poharat, és így az est vidáman folytatódott, a Regös csoport néhány tagjának kis meglepetésszámával tarkítva. Ez a szerkesztőség is kíván Szőnyinének továbbra is sok szép élményt, élvezetet a családdal, unokával és hazai barátaikkal és kéri, hogy ne hagyják megszakadni kapcsolatukat ezzel a távoli kis magyar végvárral.

(HKZS)

Az említett darabban résztvevők névsora:

“A NYÍL, A KARD, AZ ÁGYÚ ÉS A SORS”

Szereplők:

Ady Endre	Fóthy Gyula
Árpád fejedelem	Bonapartian Eduárd
István király	ifj. Fóthy Gyula
Angyal	Balogh-Kovács Lászlóné, Kiss Borbála
Magyarok Nagyasszonya	Zólyomi Kati
IV. Béla	Tóth Kristóf
II. Mohamed szultán	Jakab Nándor
Parasztasszony	Gröber Bernátné, Várszegi Henriette
Mikes Kelemen	Kiss Péter
Petőfi	Zaha Sándorné, Lomniczy Alexandra
Mária Terézia	Kiss Alexandra
Teleki Pál	Gosztonyi Gyula
Mindszenty bíboros	Dombay Jenő
Elesett magyar katona	Bonapartian Eduárd
Mai fiatalember	Lomniczy Mátyás
Tőkés László	ifj. Zaha Sándor
Emigrációban született magyar asszony	Kiss Gabriella
Egy férfi	Szőnyi Ferenc
Narrátor	Szőnyi Ferenc
Néptáncosok-tüntetőik	Regös együttes

Kalotaszegi lány 1
Kalotaszegi lány 2
Torockói lány
Moldvai lány
Moldvai fiú
Hang-világítás
Felvett zene kezelése
Ügyelő

Lovrics Alexandra
Kerekes Cecilia
Leidemann Perez Natalia
Tallarico Natalia
Tallarico Mauro
Demes Sándor – ifj. Egey Gyula
Szőnyi Ferencné Mészáros Erzsébet
Gorondi Péterné Meleg Judit

Írta, összeállította és rendezte Szőnyi Ferenc és Zólyomi Kati

A HAZASZERETET ÜNNEPE

1823-1849

Március 15-én általában a szabadság kivívásáról, a nemzeti önrendelkezés megszerzéséről szoktunk megemlékezni. Felidézzük a szabadságharc kirobbanásának napjait, mi is elszavaljuk a Nemzeti dalt, mint annak idején Petőfi, megemlékezünk a diadalmas harcokról és a sok egyéni hőstettéről, majd pedig az orosz túlerő segítségével leverett forradalomról, a hősi halottakról, a kivégzettekről, a megtorlás éveiről és, esetleg, a későbbi kiegyezésről.

Méltó és jogos, hogy a szabadságért harcoló, sok esetben életüket áldozó hősök emlékét megőrizzük. De nemzeti ünnepeinknek csak akkor van igazán értelmük, ha a történelmi visszapillantás a jövőbe tekintéssel párosul, ha a múlt eseményeinek tanulsága útmutatásként szolgál számunkra, ha az ünnepet arra használjuk fel, hogy felmérjük helyzetünket és teendőinket. Nemzeti jövőnkre döntően kiható korszakot élünk, amikor minden magyarérvű, magát az egyetemes magyar nemzethez tartozónak tekintő személy joga, sőt kötelessége, hogy átgondolja a nemzetre háruló feladatokat és megkeresse a módot arra, hogy a lehető leghatékonyabban kivegye részét a teendőkből. **Ez alul mi, külföldön élő magyarok sem vagyunk mentesek.** Vegyük tehát számba a nemzetre háruló kihívásokat és keressük meg, hogyan segíthet legjobban a külföldi magyarság. Mérjük fel, mit jelent ma, mit kell hogy jelentsen számunkra március 15-e ?

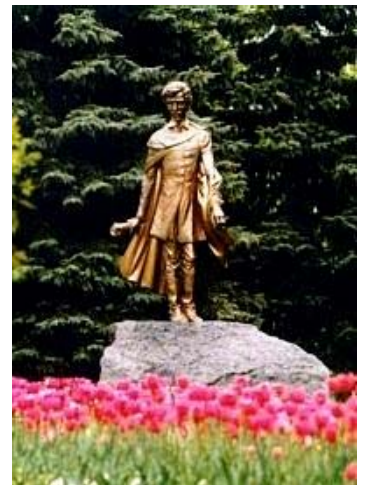
Míg március 15-e általában a szabadság megszerzéséért való küzdelem emlékűnnepe, legyen ma elsősorban a hálaadás alkalma. Hiszen négy és fél évtized szovjet megszállás és kommunista uralom után, a sors kerekének egy végre számunkra is szerencsés fordulása következtében, Magyarország visszanyerte szabadságát, önrendelkezését és szervesen bekapcsolódott a nyugati világba mint a NATO-nak és az Európai Uniónak tagja. Talán Mátyás király óta nem volt az ország olyan mértékben önálló, mint most. A szabadság megszerzésében nemcsak a jó sors, de népünk magatartása, szívós élni akarása is közrejátszottak, hiszen a szovjet birodalom szétbomlásának lassú folyamatát az 1956-os magyar szabadságharc indította el. De az ezt követő évtizedeknek, minden hibájuk ellenére, szintén voltak érdemei, ha figyelembe vesszük, hogy egy megszálló hatalom jelenléte mellett kellett, a lehetőségek korlátain belül, a nemzet fennmaradását biztosítani.

Igen, elnyomás alatt, vagy a nyilvánvaló végveszély küszöbén, mindig képesek vagyunk az összetartásra, az önfeláldozó harcra, vagy akár a hősi halálra. Ilyenkor fellángol bennünk a hazaszeretet. De sajnálatosan sikertelenek vagyunk, ha feladatunk a kitarító, folyamatos építő munka, a szabadságnak nem kivívása, hanem megőrzése, a nemzet tartós felvirágzásának biztosítása. Ilyenkor mintha kialudna bennünk a hazaszeretet: a közérdeket elnyomja az önérdék, az összetartást behelyettesíti a széthúzás, a nemzet érdekében folytatott államvezetés helyett előtérbe lép az egyéni és párthatalmat célzó politika. És miközben az így elgyengült nemzeti testben erőre kapnak lappangó betegségeink: a korrupció parazitái, a hatalmaskodás fekélyei, az opportunizmus vírusai, gyenge ellenálló-képességünk a kívülről jövő káros behatásokat sem tudja kivédeni.

Már neves költőnk, Gyulai Pál másfél évszázaddal ezelőtti keserű szavai is ezt tükrözték:

Hazáját most jobban szerette,
Az eltiport, szegény hazát!
Magyar természet, öröklötte:
Már így van több száz éven át.
Ha jobb dolgunk van, meg nem férünk.
Hiúság és viszálynak élünk,
S csak akkor csüggünk igazán,
Ha tönkretettük, a hazán.

Igen, a szabadságot megszereztük. De csak az elkövetkezendő évek fogják eldönteni, hogy megszerzett szabadságunkra bölcsen és sikeresen építve, biztosítani tudjuk-e nemzetünk felemelkedését, maradandó jobb jövőjét. Ezért nagy szükség van arra, hogy március 15-ét, a jogos hálaadáson kívül a *hazaszeretet* gondolatának szenteljük. Mert a hazaszeretet az összetartó

erő, amely a tömegeből népet, nemzetet kovácsol, amely az egyéni érdekeket összehangolja és a közös érdekek útjára vezet. A hazaszeretet különbözteti meg az államférfit a csupán politikustól és ad neki erkölcsi erőt arra, hogy az egyéni vagy pártérdekek fölé emelkedve, nemzete jövőjéért dolgozzon. De a hazaszeretet készíti a polgárt is arra, hogy a nemzeti kérdésekkel tudatosan foglalkozzon és azok ismeretében kellő bölcsességgel és körültekintéssel válassza meg az ország vezetőit.

Ma, amikor 40 év szocialista próbálkozás után a nemzet ráállt a piacgazdaság útjára, különös szükség van mély közösségi érzésre, amelynek legtágabb megnyilvánulása a nemes értelemben vett hazaszeretet. Mert a hazaszeretet, a közjó iránt érzett felelősség szab irányító medret a piacgazdaságnak is. Hiszen alapjában véve a piacgazdaság az egyéni, önző érdek alkotó, kezdeményező erejére épül. De ez az erő csak akkor válik általános alkotó rendszerré, csak akkor érik tartósan építő társadalmi formává, ha egy belső értékrendszer korlátai között mozog, amelynek jogi kifejezője az *egyéni szabadságot* és a *közjót* kiegyensúlyozó *törvény*.

(...)

Igen: a szabadság sikeres megőrzése és a nemzet felemelkedése más tulajdonságokat igényel, mint a szabadság megszerzése. Nem hősi önfeláldozást, hanem szívós, kitartó munkát. Nem egyéni harci virtust, hanem türelmes ösztönzést. Nem lángoló, merész támadásokat, hanem bölcs mérlegelést és megfontolt döntést. Nem testi erőt és bátorságot, hanem lelki erényt és becsületet. Nem a fegyverforgatás ismeretét, hanem szellemi felkészültséget arra, hogy megálljuk helyünket a nemzetek versenyében.

Önfegyelem és törvénytisztelet kell, ami behelyettesíti a kormányhatalom erőszakával biztosított rendet. Becsületesség kell és emberi tisztesség, hogy az egyéni vállalkozás és a piaci verseny egészséges, serkentő ereje ne váljon az önzés és opportunizmus melegágyává. Türellem kell, hogy békésen meglegyünk egymással, hogy meghallgassuk, megértsük egymás gondolatait, elképzeléseit, hogy belássuk, sok út vezethet a közös cél felé és, hogy ebben a feladatban segítenünk, nem pedig gáncsolnunk kell egymást. Kell becsvágy, ambíció, hogy akaratainkat, kitartásunkat fűtse, de kell szerénység, önzetlenség, hogy egyéni céljaink ne vakítsanak el, hogy szem előtt tudjuk tartani közös céljainkat.

A szabadsággal való élés bölcs sáfárkodást, szilárd erkölcsi alapokon nyugvó, képzett, felvilágosult szellemi és lelki alkatot igényel. Bár a nemzet történelmében, sőt manapság is vannak ennek megfelelő kimagasló példák, mégis azt kell mondanunk, hogy nem ezek a tulajdonságok képezik népünk erős oldalát. A rendszerváltás előtti négy évtized pedig nem kedvezett ezek kifejtésének. Az ilyen életfelfogást, emberi magatartást leginkább a fiatalkori években lehet elsajátítani. A szülői otthonon kívül az iskolák, egyházak és az ennek megfelelő szellemben működő ifjúsági szervezetek hivatottak arra, hogy a most felnövő nemzedéket felkészítsék az új időkre, feladatokra. Ezért lényeges, hogy **mind az anyaország, mind a határon túli magyar közösségek elsődleges fontosságú feladatként kezeljék a tanítást és nevelést.** Mert van remény arra, hogy a most felnövő nemzedék elsajátítsa azokat az ismereteket és szellemi, lelki értékeket, amelyek előfeltételei a nemzet felemelkedésének. Az egyre több egyházi iskola, a cserkészlet, amelynek létszáma Magyarországon már megközelíti a tizenöt ezret és a szomszédos országok magyarlakta vidékein is közel hatezer fiatalal működik, a sok ezer áldozatkész tanár és vezető: ezek kezében van a nemzet igazi jövője. Már azért is, mert **nyersanyagokban szegény országunknak potenciálisan legnagyobb tőkéje népének erkölcsi ereje és szellemi felkészültsége.**

Sokszor hallom honfitársaimtól a panaszos megjegyzést, hogy "ja, kérem, kis nemzet vagyunk!" Nem elfogadható kibúvó a sikertelenség felelőssége alól! Svájc, Svédország, Finnország, Ausztria lakossága kevesebb Magyarországnál és, míg Hollandia népessége meghaladja Magyarországét, területe fele akkora. És mégis sikeres, jó módban élő országok, amelyek olyan élvonalbeli világcégeket tudtak létrehozni mint a holland Phillips, a finn Nokia és a svéd Ericsson, nem is beszélve a kis Svájc ipari és pénzügyi hatalmáról. Sikerük titka nem területük vagy népességük nagysága – legtöbbször nyersanyagokban is szegény ország – hanem lakosságuk képzettsége, kezdeményezése, kitartása és társadalmuk jól működő rendezettsége. Ha pedig végig tekintünk a Magyarországot környező országokon, azt látjuk, hogy Románián és Ukrajnán kívül mindegyik – így Szlovákia, Horvátország, Szerbia-Montenegro és Ausztria - Magyarországhoz hasonló nagyságúak vagy kisebbek, mind terület, mind népesség szempontjából. És amikor Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz, vele együtt belépett hat sokkal kisebb ország: Szlovénia, Észtország, Lettország, Litvánia, Málta, és Ciprus görög része.

Nem, a világ színpadán nem nemzetünk létszáma vagy országunk nagysága fogja sikeres előrehaladásunkat meghatározni, hanem népünk képzettsége és erkölcsi ereje. És **ez az a terület, ahol a külföldön élő magyarság is kivetheti részét.** Hisz a számos újjáinduló egyházi iskola, a cserkészlet, de a már fennálló iskolák és egyetemek is anyagi nehézséggel küzdenek. Még hozzá leginkább a határon túli magyarlakta vidékeken, ahol a magyar iskolák, egyházközösségek és szervezetek a nemzeti, kulturális fennmaradás végvárai. Ha ritkán is vehet tevékeny részt a mindennapi munkában, segítsen a külföldi magyarság legalább anyagilag. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy a külföldi magyarság sok helyen felismerte ennek fontosságát és, miközben igyekszik külföldi fiataljaink magyarságát megőrizni, rendszeres és hatékony segítséget nyújt a magyarországi, elsősorban határon túli ifjúság oktatásában, nevelésében.

Történelmi évfordulókról való megemlékezés akkor hoz gyümölcsöt, ha alkalmat ad jelenünk kiértékelésére és jövőnk tervezésére. Ez évi március 15-i megemlékezésünk alkalmából adjunk hálát azért, hogy Magyarország visszanyerte szabadságát, önrendelkezését. Ugyanakkor viszont tartsunk lelkiismeretvizsgálatot a felett, hogy lehetőségünk szerint kivesszük-e részünket a megszerzett szabadsággal való bölcs élésnek elősegítésében, úgymint nemzetünk azon tagjainak támogatásában, akik az ország határain túl küzdenek nyelvünk, kultúránk és magyar azonosságuk fennmaradásáért.

Dömötör Gábor

(Easton, CT – USA) GMDomotor@aol.com

(Köszönjük Gábor barátunknak a 2005. március 13-án a connecticuti ünnepélyen elhangzott beszédét! Kiemelések tőlünk Szerk.)

**HÚSVÉTVASÁRNAPI
FELTÁMADÁSI MISE A
MINDSZENTYNUMBAN**

*****

Március 27-én délután 5 óra.
(Aráoz 1857, Buenos Aires)
Ignacio García Mata atya
misézik. Sonka és kalács áldás.
Utána koccintás.

**AMISZ TISZTÚJÍTÓ
KÖZGYŰLÉSE**

*****

**Április 29-én, pénteken 19
órákor** a Refomátus Egyház-ban
(Cptn. Ramón Freire 1739,
Buenos Aires).
MINDEN TAGINTÉZMÉNY
KÉPVISELŐJÉT ELVÁRJUK!
A Vezetőség

**ELŐFIZETÉSEK
HÍRDETÉSEK**

tel./fax: 4799-0990

Bonapartianné, Trixi
amagyarhirlap@yahoo.com

**ÜNNEPI MŰSOR A HUNGÁRIA
NAGYTERMÉBEN (2005. március 20-án)**

- Argentín Himnusz
- Nemzeti Dal (szavalja Grabner István)
- Coral Hungaria föllépése (vezényel Leidemann Sylvia)
- A magyarországi "KAPOCS"-program résztvevői beszámolnak élményeikről
- Az új Argentínai Magyar Hírlap bemutatkozik
- **Józsa Mátyás nagykövet ünnepi beszéde**
- Magyar Himnusz
(a műsor után közös vacsora)

30 nap kolóniánk életéből 2004-BEN

Kedves Olvasó!

Sokan vannak, akik cselekednek!

2004 decemberében kötelezően sok szó esik kolóniánk néhány kimagasló, sőt korszakalkotó eseményéről.

Az Olvasólevelek fejezete tükrözi azt a lázas tevékenységet, amelyre az argentinai magyarság rövid egy hónap lefolyása alatt képes volt és amelynek tartós kihatása kell legyen nemcsak a résztvevők számára, hanem mindazokra nézve is, akik így vagy úgy kapcsolatba kerültek a szervezések eredményével. **Négy** eseményt kell kiemelnünk:

A nagyszabású „**Bevándorlók ünnepe**” hétvégét a palermói parkban, amelyen 50 ország volt hivatalos és ahol a nagyszerű magyar standok messzemenően és benyomástkeltően kitűntek; a **Sportnapot**, amely néhány szervezési hiányossága ellenére egész tömegeket mozgósított a Hungaria Egyesületben; a minden elvárást fölülmuló szereplést egy zsúfolásig megtelt, impozánsan ünnepi hangulatú **Teatro Colónban**; végülis a díszes Székelykapuval ékesített „**Magyar tér**” fölavatását, amelyre sok évig vártunk és amelynek létrehozása ünnepet kell jelentsen minden „magyarul érző” testvérünk szívében.

A magyar kolónia életképessége és élni akarása minden színben tündökölt és kurta egy hónap leforgása alatt pompásan kibontakozott.

Nyilvános köszönet illeti mind a szervezőket, mind azokat, akik jelenlétükkel érdeklődésüket és elismerésüket fejezték ki.

HKZS.

**2004. október 30-31
Bevándorlók ünnepe - Palermói Park**

(Zólyomi Kati képei)

Népművészeti és intézményeink ismertetése. Balról jobbra: Zólyomi Kati, Szőnyi Ferenc Nagykövet, Papp Gabi és Bács Zoltán I. tanácsos.

Pappné Zizi és Bonapartianné Trixi, őrzik a kasszát és a "Los Montes" termékeket

Érdeklődők a magyar ízek után: Lányiné Dóra felvilágosítja őket.

A «Plaza Hungría» fölavatása november 27-én ÜNNEP volt!

Már-már úgy festett, hogy “elúszik” az ünnepély a nagy vízözönben, amire szombat reggel ébredtünk. Szent Péter – talán valami erős, ellenséges *lobby*-ra hallgatva? – mintha dézsából öntötte volna, így sokan le is mondtak arról, hogy jelen legyenek.

Azonban a már régóta szervezett fölavatás nem maradhatott el. Az eső időben elállt, még a nap is kibukkant és rámosolygott a büszke és impozáns Székelykapura a frissen befásított téren. A Colegio Militar katonazenekara vígan fújta a “Cnel. Czetz” és a “János Czetz” indulókat, fősorakozott a Santa Fe-i Santo Toméból ideutazott, Czetz tábornok által alapított “Batallón de Zapadores I.

Székely pároska: Tabeada Gabriela és Bonapartian Edi. Bemondó: Gosztonyi Gyula FOTO TRI XI

Cnel. Czetz” utász zászlóalj küldöttsége színes egyenruhájukban.

A cserkészek díszfala és a

szép székely népviseletbe öltözött Regös pár adta meg a színfoltot a fiatalság részéről. A díszvendégek is időben megérkeztek, így a városi Kultúrbizottság elnöke Norberto Laporta képviselő, valamint Lucía Báez asszony, a városi kormány kiterjedésén belül a terekért és parkokért felelős igazgató.

Kirchner elnök köszöntő táviratot küldött protokollfőnökével, a FAAG-német és a Portugál szövetségek szintén táviratilag továbbították tagintézményeik hivatalos jókívánságait. A számos, nemcsak magyarokból álló közönség áhítattal fogadta az egymás után elhangzó áldásokat: evangélikus részről pastor Gogorza, református részről a nemrég Argentínába érkezett Nt. Tóth és katolikus részről a külön vidékről fölutazott Finta

páter imádkozott. A Jóisten időzítve küldött az áldásra még egy finom “keresztelő záport” is!

Az ünnepi hangulathoz a díszbeszéddek is hozzájárultak (*). A jelenlévők azzal a boldog érzéssel távozhattak, hogy történelmi pillanatnak lehettek élő tanúi: Buenos Aires városának immár van Magyar Tere!

(HKZS)

A székelykapu FOTO JAKAB

Márvány emléktábla FOTO TRI XI

F O N T O S T U D N I V A L Ó K

- Az **Eseménynaptár** egyik legfontosabb, szerves része egy koloniális újságnak. Összeállítása állandó fejfájást jelent. Ez a múltban sem volt másképpen, hiszen Czanyó Dodó is mindig panaszt emelt emiatt. Az elektronikus hírlevelünk, a VI. évfolyamában megjelenő HungArgenNews is havonta küzd ezzel a gonddal, azonban ott nem jön hozzá az a “komplikáció”, hogy tördelni kell, nyomdába kell vinni, postázni kell a terméket... Ott az elektronika által leegyszerűsödnek, fölgyorsulnak a teendők.

Az eseménynaptár egyes fogyatékoságaiért azonban nem a szerkesztő és munkatársai hibáztathatók. Hanem kizárólag az Intézmények, az Egyesületek felelősei, akiknek érdeke kellene legyen, hogy az olvasókat tájékoztassák a tervbevett eseményekről, rendezvényekről, és ezt az információt **időben be kellene küldjék** a szerkesztőségbe. Az Olvasó csak azt veszi észre, hogy ez vagy az az esemény nem jelent meg helyesen az újságban, vagy egyszerűen kimaradt! Tehát itt és most újból **nyomatékosan kérünk minden illetékes személyt**, hogy igyekezzenek a legnagyobb mértékben együttműködni velünk! Időben küldjék be nekünk a szükséges közlendőket, hogy minél pontosabban és bővebben ismertethessük az eljövendő koloniális híreket Olvasóinkkal.

Számítunk megértésükre – és várjuk a híreket! És kérjük vegyék figyelembe, hogy **lapzárta a hó 18-án van!**

Ez a megindulási évünk rendellenes, mert a mai számunk az első, és a következő Argentinai Magyar Hírlap 2005. május 1-én jelenik meg (a Hungáriában a hagyományos “asado”-n az előfizetők akár személyesen is átvehetik). Második számunkban közlünk bővebb információt, beszámolókat úgy a **Regös együttes** magyarországi és erdélyi turnéjáról, mint a Hungária Egyesület csoportjának budapesti **“KAPOCS”-tanfolyamáról** és élményeiről.

- A **HungArgenNews** havi elektronikus hírlevelünket nem szüntethetjük be. Címlistánk a világ számos pontjára kiterjed, és – ahogyan februári utam alkalmából igen sokan tudatták velem Magyarországon – várják a havi híreinket. Tehát az a tervünk, hogy a **nyomatott újság a hó elsején, a HAN pedig a hó 15-én jelenjen meg.**

- Időközben megérkezett közénk a **Magyar Köztársaság új argentinai nagykövete, Józsa Mátyás**. Szeretettel köszöntjük, reméljük, hogy családjával együtt jól fogja magát érezni Argentínában mind hivatalos, mind privát körben. Életerajzát következő számunkban közöljük.

Jó olvasást kíván *A szerkesztő*

Magyar ünnep a Teatro Colónban

November 15-én este csodálatos ünnepe volt az argentinai magyarságnak a Teatro Colónban.

A zsúfolásig megtelt világhírű Buenos Aires-i Operaházban a helyi magyar kolónia énekkara, a Coral Hungaria, a Bahía Blanca-i Egyetem (Universidad del Sur) vegyeskara, az Ars Hungarica Alapítvány által erre az alkalomra szervezett (vegyes nemzetiségű) zenekar – a Buenos Aires-i magyar közösség népitáncegyüttese, a Regösök egy kisebb csoportjának a részvételével – Bartók, Kodály, Bárdos, Maros Rudolf és Gulyás György szerzeményeket adtak elő, köztük az Ecseri lakodalmast, a Mátrai képeket, a Széki táncokat és a Kállai kettőst. Az est két szölistája a Budapestről erre az alkalomra kiutazott Herencsár Viktória cimbalomművésznő és a Teatro Colón magánénekesnője, Alejandra Malvino mezzoszoprán volt (aki két évvel ezelőtt a Kékszakállú herceg vára Judit szerepét énekelte magyarul a Teatro Colónban).

Néhány a cappella kórusművet a Bahía Blanca-i énekkar karnagya, Carmelo Fioriti vezényelt, az est első számú dirigense azonban (aki a program összeállítója és megszervezője is volt egy személyben) a Coral Hungaria fáradhatatlan karvezetője, Leidemann Sylvia volt.

A nézőtérén értelemszerűen nemcsak magyarok foglaltak helyet. Hála a műsor előzetes, La Nación-beli többszöri meghirdetésének, a Buenos Aires-i zeneértő és zeneszerető közönség szinte órák alatt elkapkodta a jegyeket, több száz érdeklődő (sajnos) kényszerűen az utcán rekedt. Annál öröndetesebb, hogy a magyar népzeneire, népzenei feldolgozásokra épült műsor olyan fergeteges sikert aratott, amilyenek mi, szerencsés jelenlévők, tanúi lehetünk.

Az Ecseri lakodalmas gyönyörű dallamai, friss, vidám atmoszférája jó bevezetőnek bizonyult, a Mátrai képek és a Kállai kettős pedig (amelyet a két kórus együttesen, illetve a záró darabban a zenekarral kiegészülve adott elő) méltó, mozgalmas, sőt talán nem túlzás így mondani: grandiózus lezárása volt a színes és reprezentatív estének, amit a Regösök ihletett „tánc kísérete” a Kállai kettős vizuális értelemben is színes előadása közben csak tovább gazdagított. A műsor közbelső részeiben a Bahía Blanca-i kórus ismét bizonyította, hogy remek együttes, és Fioriti mester is újra megmutatta, hogy nemcsak szereti, hanem kiválóan érti is Kodály és Bárdos kóruszenéjét. És öröm volt hallani a Coral Hungaria megújult, egyre homogénebb hangzását, a csengő, tiszta énekhangok harmonikus alkalmazkodását a zenei megformálás mindenkor alázattal tiszteltben tartott arányaihoz.

A zenekar meglepően „érezte” a magyar muzsika sajátos karakterét, külön kiemelést érdemel az egy-egy szólóval bravúros teljesítményt nyújtó, rendkívül tehetséges klarinétos hölgy. A legnehezebb dolga kétségtelenül a gyönyörű hangú Alejandra Malvínónak volt, akinek nemcsak egy idegen hangzásvilágba kellett beilleszkednie, hanem a Bartók és a Kodály népdalfeldolgozások mérhetetlenül bonyolult egyszerűségét is vissza kellett adnia, ráadásul egy számára tökéletesen idegen nyelven. És még valami: az általa előadott – egyébként lenyűgözően szép – dalok voltak az est műfajilag legkevésbé látványos darabjai. Így is, nem mindennapi élmény volt ezt a kiváló művésznőt „magyarba öltöztetett szívvel” énekelni hallani, Inés Panzone Benedek kitűnő, evokatív erejű zongorakíséretével.

Az est másik szölistája, Herencsár Viktória méltán aratott kirobbanó sikert. Jelenléte, szereplése eseményszámba ment, és nemcsak azért, mert egy különleges, itt kevésbé ismert hangszeren, a cimbalmon játszott, hanem mert zeneileg kimagaslót, tökéleteset nyújtott. És hát, igazi profiként: amikor kellett, organikus beleolvadt a zenekarba, amikor pedig a maga művészetét kellett megmutatnia (a szóló-számaiban), betöltötte a Colón hatalmas belső terét, nemcsak a hangszere, hanem az (újra)alkotó művész belső, szellemi lényének máskor kimondhatatlan hangjaival is. Lenyűgöző, felemelő, magával ragadó volt.

Külön kell szólnunk az est lelkéről, szülőanyjáról, merész kitalálójáról és még merészebb megvalósítójáról, Leidemann Sylviáról. Ez a nyughatatlan, látszólag törekeny fiatalasszony szívós kitartással, több mint kétévi szervezőmunka után keresztülvitte régóta dédelgetett tervét, hogy egy nagyszabású műsor keretében bemutatja a Colónban a Kállai kettőst, és karnagyi ambícióinak legjobb tartalékait mozgósítva a kellő színvonalon fel is készítette a nem mindennapi produkcióra kizemelt együtteseket. Őt is öröm volt nézni a pódiumon: azt a szemet gyönyörködtető, higanyszerű és sugárzó dinamizmust, amivel valósággal a hátán vitte az egész előadást, egy egyedülálló, felejthetetlen estével ajándékozva meg bennünket.

A megérdemelt ünneplésből természetesen minden résztvevőnek kijutott: karnagyoknak, táncosoknak, énekeseknek, hangszeres muzsikusoknak egyaránt. Az egész hangverseny egyetlen különleges üzenet volt, olyan, amelynek a mellékmondadataiban is fontos mondanivalók fogalmazódtak meg.

A magyar kultúra különleges megmutatkozási lehetősége volt ez az est; az iránta megnyilvánuló kivételes, a Teatro Colón vezetéségét is meglepő érdeklődés pedig azt jelzi, hogy nemcsak ismernek bennünket Argentínában, hanem kíváncsiak is ránk. Igyekezzünk minél többször, és minél magasabb színvonalon kielégíteni ezt az öröndetes kíváncsiságot!

Szőnyi Ferenc szonyif@galamb.net

Herencsár Viktória és a cimbalom
FOTO HERENCSÁR

Gaal Csaba, a Kanadai/Amerikai Magyarság főszerkesztője írja:

Kedves Olvasóink, Kedves Előfizetőink!

Ilyenkor, az új év kezdetén szoktak minden jót és sikert kívánni. Szomorú szívvel kell bejelentenem, hogy a most kezdődő év sajnos nem úgy kezdődik.

A Kanadai/Amerikai Magyarság immár 55-ik évébe lép és az elmúlt 54 évben hűségesen szolgálta olvasótáborát a hírekkel és tárcákkal, szolgálta a magyar betűt, a szép magyar szót fáradhatatlanul, és harcolt a magyar nemzetért, a magyarságért és az emigrációban élő magyarságért. Tette ezt úgy, hogy Vörösváry István, lapunk megteremtője nyomdája bevételének egy részét mindig az újságra költötte, miközben a nyomda gyarapodott, úgy emelkedett az újság színvonala, példányszáma és előfizetői tábora is.

A sok megpróbáltatáson keresztül újságunk keményen állta a sarat, átvészelt sok olyan nehézséget, amelyekbe más újságok rég belebuktak. Sikerült mindent legyőznünk, mindent, ami módunkban állt, ami tőlünk függött.

Azonban sajnos más tényezők is közrejátszottak, nem utolsósorban főszerkesztőnk, lap- és nyomdatulajdonosunk 1993-ban bekövetkezett halála is. Nyomdánk továbbra is Toronto egyik élvonalbeli nyomdája maradt ugyan, a legmodernebb felszerelésekkel ellátva, de ott is beleszóltak a gazdasági életbe az előre nem látott változások.

Nem mondom újat, az utóbbi években már nagyon meg kellett szorítani a nadrágszíjat az újságnál, személyzetünk száma is csökkent, ott ahol lehetett, takarékoskodás volt a vezérszó. Hasonképpen a nyomdánál is megszorítások következtek, főleg a papír árának tetemes megnövekedésétől függően.

Néhány évvel ezelőtt már világossá vált, hogy a nyomda képtelen lesz nemsokára arra, hogy tovább finanszírozza Vörösváry István kedvencét, a Kanadai/Amerikai Magyarságot, melyet családja mellett mindennél jobban szeretett. Halála után felesége Irénke, majd én vettem át a főszerkesztői stafétabotot, és töltöttem minden időmet az újsággal, mert éreztem, nekem kell fenntartani a lapot tovább. Ahogy múltak az évek, egyre világosabbá vált, hogy csak idő kérdése, és a nyomda képtelen lesz továbbra is „kiszépeni” a lapot.

Eljött az idő – és ez nekem egy igen keserves és szomorú karácsonyt eredményezett a múlt évben – és nyomdánk managere, Vörösváry István fia István bejelentette, hogy rövid időn belül be kell zárunk a lapot, mert a kiadások és bevételek között hatalmas különbség van és ezt a különbséget a nyomda képtelen továbbra is fedezni. Hogy mennyi a különbség? Talán ezt úgy szemléltetném: ha megdupláznánk az előfizetést és a hirdetési árainkat is, (melyet mindenki ki is fizetne időben) akkor is éppen csak annyi lenne a bevétel, hogy a lap szerkesztésére lenne elég. Tehát munkatársaink nem kapnának fizetést, a postaköltségeket is csak nagyon nehezen tudnánk kifizetni. Itt jegyzem meg, az előfizetés (60 dollár egy évre), mintegy 80 százaléka csak a postaköltségre menne, pedig arra kapunk állami segítséget is. A papírárak emelkedése miatt a nyomdaköltség is alaposan felemelkedett.

Tehát akárhogyan is nézzük a dolgokat, mintegy 250 ezer extra dollárra lenne szükségünk évente ahhoz, hogy a Kanadai/Amerikai Magyarságot minden kedves olvasónk és előfizetőnk asztalára letehessük, minden héten.

Ez sajnos lehetetlenség. Ezért a vállalat elnöke és vezetői úgy határoztak, hogy az elkövetkezendő félévben az újság megszűnik.

Fájdalmas mondatok ezek, de más reális megoldás nincs. Előfizetéseket január 1-től csak fél évre fogadunk el, a különbséget kérésre visszatérítjük kedves előfizetőinknek, vagy helyette könyvet küldünk, ugyancsak kérésre. De sajnos képtelenek vagyunk tovább fenntartani a Kanadai/Amerikai Magyarságot, legkésőbb július 1-én nyomjuk majd az utolsó számot és akkor búcsút veszünk hálás olvasóinktól és előfizetőinktől.

Kérjük ezért azokat, akik mostantól küldik el előfizetésüket lapunkra, csak fél év előfizetést küldjenek: \$ 37.50 kanadai, illetve \$ 35.00 amerikai dollár értékben.

Szomorú sorok ezek, sajnos rám jutott ez a hálátlan feladat, hogy értesítem Önöket lapunk megszűnéséről.

Apósom, Vörösváry István, anyósom és szerkesztőgárdánk nevében köszönöm mindenkinek, hogy 54 éven keresztül kitarítottak az emigráció legnagyobb és legjobb hetilapja mellett, mely most búcsúzni készül. Nem azonnal, de fél éven belül végleg búcsút mondunk kedves magyar olvasóinknak és hűséges előfizetőinknek, hirdetőinknek és reméljük, megbocsátják nekünk azt, hogy a magunk hibáján kívül képtelenek voltunk fenntartani tovább mindnyájunk kedves olvasnivalóját, a Kanadai/Amerikai Magyarságot.

HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19-től 21 óráig.
Hungária Egyesület, 1. em. (Pasaje Juncal 4250, Olivos.
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar) Esetleges más
órend egyeztetésére Tel. 4798-2596 vagy 4723-3655.

Havi, elektronikus, ingyenes hírlevelünk főképpen az
argentínai magyar kolónia intézményeinek és
személyeinek eseményeiről tájékoztat.

***

Főiratkozás: hungargennews@arnet.com.ar
weblapunk: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

A Buenos Aires-i “Magyar Tér” története dióhéjban

1999 márciusában az AMISZ és a Hungária Egyesület a Március 15-i ünnepségre meghívta Szabó Tibort, a Határon Túli Magyarok Hivatalának akkori elnökét, aki elkíserte Bardócz Béla nagykövetet és az AMISZ vezetőségi tagokat, Emödy Csaba elnököt, Székásy Miklós üv. alelnököt és Paál Magdi titkárt, hogy benyújtsák a “Magyar Térre” vonatkozó hivatalos kérelmet Norberto La Portának, aki akkor a városi önkormányzat környezetvédelmi államtitkára volt. Az AMISZ már 1999. júniusban megkapta a beadvány ügyiratszámát és attól kezdve a kezdeményezés elindult a bürokrácia bonyodalmainak útvesztőjében.

1999 decemberében a Világszövetség Erdélyi Társasága (VET) felajánlotta az AMISZ-nak, hogy adományoz a Magyar Téren való felállításra egy Erdélyben, a háromszéki Gelencén készült Székelykaput, amely először a 2000. májusi MVSZ budapesti Világkongresszus idején lesz látható, majd onnan lesz továbbszállítva Argentínába. Ennek alapján az AMISZ Választmánya elhatározta, hogy beindít egy emlékmű-tervezeti pályázatot, azzal a feltétellel, hogy a Székelykapu ennek szerves része legyen. Ezt a pályázatot Vass Dénes építészmérnök terve nyerte meg, erről egy makettet készített, amely 2000 márciusában a nagykövetségen kiállításra is került.

2000. március 25-én a Plaza Hungria számára a Város által először kijelölt helyszínen, az Av. Alcorta mentén, az Argentínát meglátogató Patrubby Miklós MVSZ alelnök, Bardócz Béla nagykövet, Scherцер Károly konzul, az AMISZ egész vezetősége, a magyar intézmények elnökei és a Federación Argentina de Colectividades vezetőinek a jelenlétével, ünnepélyesen elhelyezték a tervezett emlékmű alapkövét. A nagy számban megjelent magyar közösség elénekelt a magyar és argentin himnuszt, majd a katolikus, református és evangélikus lelkészek felszentelték a teret.

Közben Gelencén 2000 elején elkészült a Székelykapu, amely, mint már említettük, 2000 májusában a Magyarok Világkongresszusa idején a budapesti kongresszusi központ előtt állt néhány napig, hirdetve a földrészekben átnyúló magyar összefogást. A művészek a kaputükörbe gidófalvi Czetz János 48-as honvédtábornok, az Argentin Katonai Akadémia első igazgatójának fából faragott arcképét foglalták be. A Székelykapu, már szétbontva, néhány hónapig egy ideiglenes raktárban feküdt, majd 2001. januárban elindult Budapestről, február 9-én megérkezett Buenos Aires kikötőjébe, de rengeteg vámokmányi nehézség miatt csak április 5-én került ki, egyenesen a Hungária udvarára, ahol - az egyesület vezetőinek nagylelkű ajánlata alapján - három és fél évig várt arra eredeti ládájába csomagolva, hogy végső célpontját, a Magyar Teret annak feldíszítésére elérje.

Sajnos ezután több, leküzdhetetlennek mutakozó akadály merült fel. A Város emlékműbizottsága visszautasította az emlékmű tervét, azzal az érvel, hogy túlságosan nagy méretű, kérve egy újabb, egyszerűbb terv beadását. A térre eredetileg felajánlott helyet a felelős államtitkárság visszavonta, abból az okból, hogy annak a térnek van már egy más neve és nem lehet felosztani, ezért egy új, eddig névvel még nem ellátott térséget kellett keresni a főváros határain belül. Szóba jött, többek között, Puerto Madero környéke, de ott törvény szerint minden utca és tér csak női nevekkel lehet elkeresztelve. Hosszú huzavona után sikerült a Magyar Tér mostani területét biztosítani a már vastagra vált ügyiratban, bár az igazi nehézségek még távolról sem szűntek meg.

A következő években, változó kormányok során, rengeteg további, a szintén változó tisztviselők részéről adódó ellenállást és bürokratikus problémát kellett leküzdeni. Oldalakat lehetne az akadályokról írni, amelyeket elsősorban az AMISZ vezetősége ezzel a feladattal megbízott tagjainak, Szönyi Ferenc nagykövet állandó támogatásával, egyenként sikerült hihetetlen odaadással és kitartással felülmúlni. Az utolsó fontos esemény a 2004. május 3-án, a Városi parlamentben megtartott Nyilvános kihallgatás (Audiencia Pública) volt, ahol az AMISZ vezetőségének és védnöki testületének tagjai és a nagykövet egy, a La Porta elnöksége alatt ülésező képviselő panel előtt felterjesztette az érveket, amelyekre a Magyar Tér fontossága és szükségessége alapszik. Amikor már minden engedély készen volt és megszavazták a Plaza Hungria elnevezésű tér létrehozásáról az 1382/04. sz. törvényt, egy nagyon pontos napi időbeosztást kellett kidolgozni, hogy a kitűzött november 27-i dátumra minden építkezési részlet elkészüljön. Fontos lenne azt is hozzátenni, hogy a magyar közösségben sokan (köztük még egyes egyesületi vezetőségi tagok is) nem hittek a Magyar Tér megvalósulásának a lehetőségében. Ezzel ellentétben szerencsére ama személyek hite, akik ennek a célnak az elérése érdekében fáradhatatlanul és végtelen energiával dolgoztak, erősebb volt, mint a kételkedők és kritizálók negatív hatása. Legyen a Székelykapu felirata az egész magyar közösséget összekötő kapocs:

JAKAB

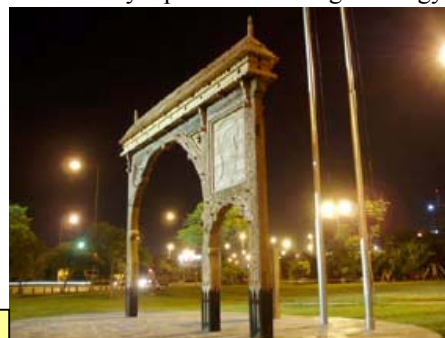
“Áldás a bejövőknek, békesség a kilépőknek!”

Még egy utolsó megjegyzés: a vámköltségek, a Székelykapu felállítása, az alap megépítése, komoly összegeket emésztett fel. Ezek finanszírozása elsősorban az AMISZ vezetőségi tagjai, ezenkívül az előző és mostani magyarországi nagykövetek és néhány nagylelkű magyar adományosaiból került ki. De a Magyar Tér még nincsen teljesen befejezve, hiányzik a Székelykapu mögötti cementoszlopra tervezett Szent István mellszobor, a zászlók (a

Székelykapu készen esti kivilágítással FOTO JAKAB

Székelykapu építése FOTO JAKAB

felavatási zászlókat a Vároستól kaptuk kölcsön) és még néhány más részlet, amelyeknek a felavatását az AMISZ 2005. március 15-re tervezi. E költségek fedezésére szükség van további pénzüsszegekre és **ezúttal fordulunk a magyar közösség tagjaihoz, főleg azokhoz, akik eddig szkeptikusan álltak ehhez az ügghöz, hogy nyissák meg pénztárcájukat és járuljanak hozzá, lehetőségeik szerint, a Magyar Tér további szükségleteihez, most, amikor már ez a sokaknak azelőtt kiméraszerű terv valóságá vált.**

Kérjük, hogy az adományok ügyében az AMISZ pénztárosával, Terek Zsófiával, lépjenek kapcsolatba. (4783-6462 otthon és 4331-3173, int. 130, iroda - jakabterek@ciudad.com.ar).

Székásy Miklós (szekasym@xlnet.com.ar)

Az öregotthon asadojával kezdődött a 2005. év: január 16-án

b.-j.: Székásy Miklós, Szónyi Ferenc, Rubido-Zichy Hohenlohe Senta, Dr. Farkas György
FOTO PATAKY

b.-j.: Gaspar Miklós kanonok, Molnár László, az Otthon igazgatója, Szónyi Ferencné Mészáros Erzsébet
FOTO PATAKY

A kolónia születésnapjai

CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO= Magyarországon él).

Március/Marzo

1. Jeffrey Szófi / Csabáné Z. Nita – 3. Deák Attila / Pók Dóris / Bonczos Zsuzsa – 4. ifj. Kolb László – 5. id. Zaha Sándor – 6. Gáspár Eszter / Gnarini Martha (kórus) / Honfi Katalin / Szabó Mária / Szabó Gyöngyi – 8. Bonapartian Edi / Petöcz Éva – 9. Kiss Sebestyén – 10. Besenyi Károly / Krénn Vazulné / Mayerné Siraki Irén – 12. Antal István / Antalné Mátray Erzsébet / Szeley Cynthi – 13. Fischer Henrik – 14. Léder Elizabeth (öo) – 15. Besenyi Zsófi / Czanyó Péter / Szeleyné Piru / Szeley Sanyi – 17. ifj. Arany László / Cottely Andrea – 18. Haynal Alajos / Keve Miklós / Pejko Oszkár – 20. Indaco Pablito – 21. Balantzianné Lévy Lili – 22. Farkasné Berczely Klára / Korsósne Olga – 23. Kasza András / Ungár Bertalan – 24. Pósfay Mihály – 25. Garrone Rojo Claudia (kórus) / Kiss György Ernő – 26. Gátiné Czanyó Kata / Haller Cecilia / Ijjas Péter / Juhász Andrea / Zilahi Sebestyén Zsuzsi – 27. Papp Lili / Wenckheim Marianna – 28. Kalmár Lászlóné / Kerekes Cili – 29. Szeley Pali – 31. Gombos Éva (öo) / Kohánszky Kriszti / Murányi A. Mária (Mexikó)

Április/Abril:

1. Bakcsy Szabolcs / Blahóné Honfi Júlia (MO) / Doryné Lomniczy Paulette (Német.o) / Lévy Gyözö – 2. Kesserü Ildikó / Pinczinger József (MO) / Weisman Anabella (MO) – 4. Lányiné Miskolczi Dóra – 5. Paál Magdi / Kraftné Zöldi Valeria – 6. dr. Endre László / dr. Gorondi Péter – 8. Barna Graciela / Béres György / Heftyné Katalin / Imrédy Tamásné / Zombory Gabi / Zumpf Patricia – 9. Makkosné Fuchs Mónika / Kasza István (MO) – 10. Barczikay Klára / Bauer Pali / Besenyi Gábor / Demesné Éva / Kolbné Berkes Éva – 12. Rydzt Elena (öo) – 15. Hajdú Attila / ifj. Horváth László / Pók Andrea / Tóthné Göndör Emma – 16. Gáspár Elena (öo) / Olsavsky Krisztina – 18. Barna Sanyi – 20. Márthay Vanessa / Zombory Caro – 21. Indaconé Korsós Judith – 22. Alitisz Andrásné / id. Lovrics János – 23. Eiben Imre / Mattiaudané Zólyomi Katalin – 24. técsői Mórictz Iván – 25. Vértessy Miklós (MO) – 26. dr. Kerekes György – 27. Zöldi András – 28. Bánáti Gábor (Cba.) / Moauroné Barna Adri / Dietrich Walter / Tass Levente – 29. Nt. Demes András / ifj. Egey Gyula / Vaszary Károly – 30. Graul Mónika / Ramos Ariel (kórus)

*I s t e n é l t e s s e
a z ü n n e p e l t j e i n k e t !
; F e l i z c u m p l e a ñ o s !*

18. sz. Bartók Béla cscs. híre Córdobaban

LA VOZ DEL INTERIOR újságban megjelent cikk:

Durante más de una semana permaneció en la localidad de Los Reartes un grupo de 36 jóvenes de Buenos Aires para realizar el campamento anual que organiza la Agrupación Boy Scout Húngaros en el Exterior. Lo particular de su estadía fue que no sólo disfrutaron del lugar en las sierras sino que destinaron su tiempo a tareas solidarias. Colaboraron, por ejemplo, con los centros educativos para adultos del pueblo con la donación de tres computadoras. Además, pintaron bancos, sillas, un portón, arreglaron una mesa y colaboraron con la puesta en orden de uno de los rincones del centro cultural local, un edificio antiguo donde funcionó la primera panadería del pueblo.

Norah Mansilla, directora de Turismo y Cultura comunal se manifestó “emocionada” ante la predisposición de los jóvenes, quienes espontáneamente se acercaron para ayudar. Por su actitud, la funcionaria decidió nombrarlos “padrinos” de la escuela y espera poder concretar nuevos encuentros de intercambio en el futuro. “El sentimiento de unión ya está”, apuntó.

Martín Kerekes (22), jefe del grupo, explicó que hace tiempo querían realizar algún tipo de acción comunitaria. En Los Reartes encontraron la apertura y las posibilidades. Así, las vacaciones y el campamento tuvieron para ellos otro condimento, el de la solidaridad comunitaria.

Alejandro Demes (22), otro de los integrantes del grupo, acotó: “Cuando escuchamos todo lo que estaban haciendo acá a pulmón nos propusimos ayudar. Además, la tercera ley nuestra es ayudar al prójimo, entonces no dudamos. Pero el mérito es de ellos, nosotros sólo cooperamos”.

Actividades : Los scouts se dividieron en dos patrullas integrada por chicos de 11 a 13 años. Como en todo campamento a su estilo, armaron carpas, cocinaron, construyeron utensilios o accesorios utilizando lo que la naturaleza les ofrecía a mano, aprendieron distintos tipos de nudos, construcciones de madera, modos de supervivencia, hicieron deportes, caminatas, charlas y juegos.

Andrés Zöldi (21), quien hace 14 años que es scout, comentó: “Todo esto es algo que a los chicos los hace crecer. Los saca de la televisión y de los juegos de computadora. A veces están tan acostumbrados a que todo lo tengan servido en bandeja... pero durante estos 10 días deben estar en contacto con la naturaleza y depender de ella; se les exige un poco y es increíble cómo responden”.

Durante el año, el grupo se reúne los sábados para realizar algunas actividades recreativas y el campamento en las vacaciones es el broche final.

Para Pablo Indaco (12) ser scout “te enseña a compartir, te ayuda y te deja muchas cosas”. Mientras, los gemelos Andrés y Ricardo Lajtavary (13) rescatan como positivo que “te enseña a convivir con la naturaleza, a no tenerle miedo y a aprender cosas útiles”.

La Agrupación 18 pertenece a la Colonia Húngara hace más de 40 años y su sede está en Buenos Aires.

<http://www.lavozdelinterior.net/nota.asp?nrc=298663&can=81>

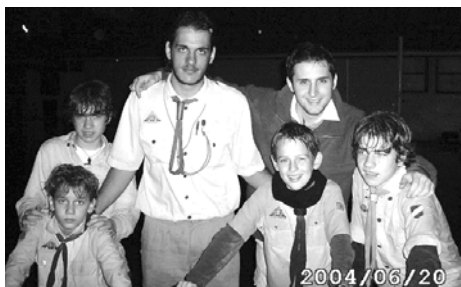
<http://www.lavozdelinterior.net/nota.asp?nrc=298619&can=83>

2004. január – 18.sz. Bartók Béla cs.cs. Ima.
FOTO TRIXI

Biciklitúra a hajón FOTO MARCI

Vezetők és tagok a kiránduláson FOTO K.MARCI

Bonapartian Edi, Grabner Pisti és a beöltözött Zaha Tamás – (tábori beszámoló)

FOTO K.MARCI

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG (KMCSSZ) SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA: “60 ÉVES A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZET” JUBILEUMI NAGYTÁBOR FILLMOREBAN 2005 AUGUSZTUSÁBAN

2005-ben kettős évfordulót ünnepel minden magyar cserkész, a világ bármelyik részén is éljen. 95 évvel ezelőtt alakult az első cserkészcsapat Budapesten. A magyar ifjúság mozgalma egy-két évtized alatt országformáló erővé fejlődött, a nemzetközi cserkészközösségnek is megbecsült része lett.

60 évvel ezelőtt a világháború összetörte a magyar cserkészet reménykeltő hajtásait. De a cserkészlilium újra kinyílt a menekülttáborok lágerjai között. Egymás után alakultak a cserkészcsapatok: Braunau, Kellerberg, Treffling, Plattling, Kufstein. A menekült magyarok szegénységében, elhagyatottságában a cserkészet jelentette az első emberi reményt.

Mi, cserkészek, büszkeséggel tekintünk erre az időszakra. Bátorító és erőt adó példa ez számunkra, hiszen mély hittel s az összefogás mindent legyőző erejével örökértékű hagyományokat mentettek át, amiből négy világrészre szétterjedő hatalmas testvéri közösség nőtt ki. Rajtunk múlik, hogy a magyar tábortüzek fénye az elkövetkező évtizedekben is utat mutasson a magyar ifjúságnak.

2005. augusztus 4 és 14 között a fillmorei Sík Sándor Cserkészparkban cserkészeink ezeknek a jubileumoknak áldozva szeretnének tanúbizonyságot tenni, hogy méltó utódai és őrzői ezeknek a hagyományoknak.

Hívjuk a Külföldi Magyar Cserkészszövetség minden 10 éven felüli tagját (cserkészt, felnőttcserkészt, vezetőt), hogy vegyen részt a Jubileumi Nagytáboron. Barátkozzon, ismerkedjen nemcsak a KMCSSZ négy világrészről (Nyugat-Európa, Dél-Amerika, Észak-Amerika, Ausztrália) összeseregülő cserkészeivel, hanem a Kárpát-medence cserkésztestvéreivel is, akik az Anyaország, Felvidék, Kárpátalja, Erdély és Délvidék tájairól is eljönnek.

A tábor kerettörténete “A Magyar Lovagkor”, azaz „Nagy Lajos Uralkodása”. Táborunk központi célkitűzése: összekötni a cserkészjellemet a lovagi jellemmel, egy történelmileg hű forgatókönyv segítségével.

A Jubileumi Nagytáborról részletesebb tudnivalókat a KMCSSZ honlapján (www.kmcssz.org) vagy a központi irodától (1-973-208-0450) lehet kapni.

Kedves Barátaim!

A mindenkori magyar kormányok általában nem sokat törődtek az idegennyelvű felvilágosító (fehér propaganda) tevékenységgel. Többek között, ennek köszönhető az ellenségeink által terjesztett rossz hírünk a világban. Így sok helyen még ma is emlegetik a brit «szakértő» által rákragasztott «kisebbségek rabszolgatartói» csúfnevet. A dolog pikantériáját az adja meg, hogy az illető olyan nemzetből származik, amely évszázadokon keresztül keményen elnyomta nemzetiségeit. Olyan sikeresen, hogy a skótok, velsziek, írek - hogy a többi apróbb kisebbségeket ne is említsük - még ősi anyanyelvüket is elfelejtették. Ezzel szemben nálunk, a «rettenetes elnyomás alatt», 8-10 apró törzsből összeállt a szlovák nemzet s kialakított egy egységes irodalmi nyelvet. A románoknak pedig egy időben több románnyelvű iskolájuk volt Erdélyben, mint a Regátban.

Ezen áldatlan helyzetet segítő, a kanadai Hunyadi Öregcserkész Munkaközösség sorban kiadta a velünk élő nemzetek történelmi zsebkönyveit. **A szerb volt az első, majd a román és a ruszin nyelvű került kiadásra. A tavaly decemberben megjelent szlovák nyelvű volt a negyedik a sorban.**

E könyvecskek megírásánál különös gondot fordítottak a tárgyilagosságra. Ahol lehetett, a népek becsületes történetíróira vagy külföldi forrásokra támaszkodtak elsősorban. Már vannak szlovák, román, szerb történetírók és politikusok, akik elvetik a kitalált történelmi mítoszokat, amelyek népeik sovínizta nacionalizmusát és magyargyűlöletének lángját táplálták. Most, amikor a szlováknyelvű “Két nép, egy haza” című munka ingyenes terjesztése elkezdődött, reménykedhetünk a társ-népeinkkel való kiegyezésre és békés együttélésre.

Három könyvecske eredeti és angol nyelven olvasható a Corvinus Library honlapján: A szlovák is rövidesen felkerül rá www.hungarianhistory.com

Magyaródy Szabolcs, Hunyadi Öcs.Mk. corvinus@mountaincable.net

Felhívás: Ha véletlenül kedved volna segíteni!

Ádám János Atya az egyik régi buffalói tisztikonferencián mondotta, valahogyan így:

*«Ha népdalokat énekelsz, népitáncot jársz,
ezzel még csak magadnak szerezted kellemes élményeket.
A magyarságot ezzel még nem szolgáltad...!»*

Ha érted amit Ádám Atya mondott, áldozz néhány órát a magyarságszolgálatra is!

A Hunyadi Öregcserkész Munkaközösség angolnyelvű magyar történelemkönyveket vesz, irat, nyomtat és terjeszt ingyenesen ma már az egész világon. Eddig közel hetvenezer könyvet, zsebkönyvet, «fehérkönyvet» és CD lemezt ajándékoztunk az egyetemi, államvezetési, kutatóintézeti, média és EU vezetési könyvtáraknak, professzoroknak, diákoknak. Ehhez a munkához keresünk cserkész (cs.szülő, cserkészbarát) munkatársakat az alanti feladatokra:

1. Beolvasni (scannolni) és javítani: Lángi Mária: Trianon című könyvét (magyar)
2. Beolvasni és javítani: Andreanum, 1224. kb. 34 oldalas füzet (angol)
3. Beolvasni és javítani: Sisa István: Magyarország torztükre a világban (magyar)
4. Beolvasni és javítani: Hortobágyi kényszermunkatáborok 30 o. füzet.(magyar)
5. Borítólap tervezés 3 könyvnek. (angol)
6. Történelem és politológus professzorok címének kikeresése az egyetemi honlapokból
7. Külpolitikai és történelmi kutatóintézetek címeinek kikeresése a honlapokból.
8. Honlapunk új címét elküldeni a magyar és más honlapoknak, amelyek linket tettek a miénkre
9. Állandóan keresünk magyar-angol, angol-magyar fordítókat

Tájékoztatásért nézd meg honlapunkat, amelyet rövidesen magyar részleggel is ki fogunk bővíteni. www.hungarianhistory.com

Ha van időd, hajlandóságod nemzetünk jó hírnevének kialakításában segíteni, jelentkezz munkára. Fax: 1-905-389-5007

Magyaródy Szabolcs bá? corvinus@mountaincable.net

S.J. Magyaródy - 42 Juanita Dr., Hamilton, ON L9C 2G3 - Canada

**K é r l e k : t o v á b b í t s d e z t a f e l h í v á s t
a b a r á t i k ö r ö d n e k i s !**

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino

Eickertné, Toinette

Lomniczy József

Monostoryné, Ildikó

Móricz Istvánné

Papp Jenő

Takács István

özv. Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna

Zombory István

Zöldi Márton

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar
közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

CSILLAGAINK ÁPRILISBAN: napfogyatkozás április 8 (Göncöl)

KOS (március 20 - április 20) Április 19-ig a Nap a KOS jegyében sétál, a Merkúr és a Vénusz kíséretében. A szerelemben és a munkában a Kos jegyében születettek nagy előnyökkel rendelkeznek. Április 8-án egy teljes napfogyatkozást láthatunk, (17.37 órakor) melynek az asztrológiai hatása igen kedvező a "kosok" számára: lezár egy rossz időszakot, s új utakat nyit a számukra, érzelmi életükben és a munkájukban. Április 20-tól kissé lecsökken az égi segítség, a Nap belép a BIKA jegyébe, de a Merkúr még a KOSban marad, hogy segítse a Kos-jegyű védeceit a pénzügyekben, tanulásban és mindenféle információ megszerzésében.

BIKA (április 21 - május 21) Április 19-én, 20.38 órakor a Nap belép a BIKA jegyébe. Ajánlatos tehát a "bikáknak" a hónap utolsó hetét választani minden fontosabb kezdeményezésre. Április 16-tól fogva a Vénusz is a Bikában fog sétálni, mint a szerelmesek védője, s a Bika-hölgyeknek különleges vonzást fog kölcsönözni. Kibékíti a haragosokat, megkönyít minden kapcsolatszerzést, meglazítja a feszültségeket. Figyelmeztetünk kell a "bikákat" a telihold hatására (április 24-25): lehetőleg kerülni kell minden kezdeményezést szerelemben és munkában.

IKREK (május 22 - június 21) Április a kapcsolatszerzés hónapja, különösen 20-ig. A napfogyatkozás alkalmat ad az "ikreknek" a szakításra, legyen az szerelmi kapcsolat, vagy baráti. Ezen a téren egy új időszak kezdődik a számukra. A munkát illetően a tanácsunk: igyekezzenek megszabadulni minden felesleges kötelezettségtől. Hivatalos ügyekre, kezdeményezésekre ajánlanánk a 12-13-át, mikor a Hold az IKREK jegyében tartózkodik. A hónap utolsó hete igen alkalmas a legális ügyekre, kissé jobban utánaélni, mégpedig személyesen. Ajánlatos a telihold napjait üresen hagyni. (április 24-25).

RÁK (június 22 - július 22) Április 19-ig egy kissé nehézkesen megy minden, de ami késik, nem múlik: az utolsó héten sok probléma megoldódik. Ajánlatos a 7-8-9-ét üresen hagyni, mert a napfogyatkozás fényszöge a RÁK jeggyel igen kedvezőtlen. A balesetek is könnyebben képződnek, úgyszintén a munkában való összezördülések. A fontosabb intézkedésekre, vásárlásra, hivatalos ügyekre ajánljuk a 14-15-ét, amikor a Hold a RÁK jegyen halad át. Ugyanezek a napok igen kedvezőek a szerelmi téren is: alkalmat nyújtanak a szellemi kapcsolat megerősítésére.

Ha utazni készülnének, lehetőleg ne válasszák a napfogyatkozás napját.

OROSZLÁN (július 23 - augusztus 23) Április 19-ig a bolygóállások igen kedvezőek minden kezdeményezésre, új tervek megvalósítására. A napfogyatkozás egy új időszak kezdetét jelzi, szellemi és gyakorlati téren. Sok esetben utat nyit a külvilág felé, kapcsolatot a külfölddel, vagy pedig utazási lehetőséget teremt. A szerelemben, családi és baráti kapcsolatokban Vénusz segíti az "oroszlánokat" április 15-ig. A hónap utolsó hete egy kissé bonyolult, nem ajánlatos a fontos ügyeket odáig halasztani. Április 17-18: Hold az OROSZLÁNban, két szerencsés nap minden kezdeményezésre.

SZÜZ (augusztus 23 - szeptember 23) Kissé fárasztó hónap ez, legalábbis 20-ig, meglehetősen erőfeszítést követel szellemi és anyagi téren. A jó időszak 20-tól kezdődik; igen alkalmas minden helyváltoztatásra, költözködéssre, utazásra. A Vénusz már 16-tól fogva segíti a szerelmeket, kibékíti a haragosokat. A napfogyatkozás napján igen ajánlatos pihenni, vagy ha nem lehet, legalább lecsökkenteni az iramot és kevesebbet enni. Vásárlásra, hivatalos ügyekre ajánljuk a 19-20-21-ét, mikor a Hold a SZÜZ jegyében tartózkodik. A hónap utolsó hetén sok apró akadály szűnik meg, ha személyesen intézkednek. Emlékezzenek a mondásra: "A gazda szeme hizlalja a jószágot."

MÉRLEG (szeptember 24 - október 23) Április 19-ig a Nap a KOS jegyén halad át, ami ellenjegye a Mérlegnek. A napfogyatkozás különösképpen veszedelmes, felfokozza az indulatokat, elvonja a figyelmet. Nagyon ajánljuk a 8-át nyugodtan tölteni, kerülni a vitákat s a fontosabb határozatokat. A hónap utolsó tíz napja már sokkal jobb, a Nap kimegy az ellenjegyből, s a "mérlegek" megbontott egyensúlya visszaáll a régi helyére. Igen jó napok: 22-23, a Hold a Mérlegben, mindenféle vásárlásra, kezdeményezésre, szerelmi közeledésre, békülésre és minden művészi tevékenykedésre.

SKORPIÓ (október 23 - november 22) Ha van valamilyen nagyon fontos tennivaló, döntés, változtatás, igyekezzenek megvalósítani április 19 előtt. Ezen a napon a Nap belép a BIKA jegyébe, ami ellenjegye a Skorpionak, jelezve egy akadályokkal teli időszak kezdetét. A telihold napjai: 24-25 igen kedvezőtlenek, különösen a szerelemben. A munka terén sem jók, ajánlatos elkerülni minden kezdeményezést, vételt, eladást, szerződés aláírását. A hivatalos ügyeket illetően legyenek nagyon óvatosak. Ebben a hónapban nem ajánlatos pert indítani; az utolsó héten legkevésbé. Ezt az időszakot legjobb tanulásra használni s ha lehet, többet pihenni.

NYILAS (november 23 - december 21) Április 19-ig nagyszerű időszak áll a rendelkezésükre. A napfogyatkozás sok nehézségnek vet véget, új utat nyitva az eddig leállított terveknek. A hatását azonban nem lehet észlelni azonnal, csak a rákövetkező napokban. Az érzelmi életben: családi és szerelmi kapcsolatokban csak 16-ig van védelem, igyekezzenek kihasználni a jó napokat a Vénusz védelme alatt. A hónap utolsó tíz napja semleges hatású. Két nagyon jó nap: 26-27, mikor a Hold a NYILAS jegyén megy át, igen kedvező minden kezdeményezésre, utazásra, szerelmi kapcsolatokra.

BAK (december 22 - január 20)

Terveket, utazást, költözködést ajánlatos lesz elhalasztani április 19 utánra. A napfogyatkozás hatása igen rossz, legjobb lesz üresen hagyni s csak a megszokott munkával foglalkozni. A szerelemben sem ajánlatos vitákat kezdeni vagy elhamarkodott döntéseket tenni hirtelen felindulásból. Április 16-tól fogva megenyhül a feszültség. A hónap utolsó tíz napja igen jó, különösen a 28-29, mikor a Hold a Bak jegyen halad át. Mindent tisztában fognak látni, az indulatok a logika uralma alá kerülnek, s nagyszerű ötletek is adódnak a munka terén.

VIZÖNTŐ (január 21 - február 19)

Április 9-ig igen mozgalmas időszak mutatkozik a "vízöntők" számára, különösen mindenféle hivatalos ügyekben, információ és új kapcsolatok szerzésében. A napfogyatkozás új lehetőségeket fog nyújtani, s ugyanakkor véget tud vetni sok akadálnak az üzleti életben. A hónap utolsó tíz napja már nem olyan jó, lehetőleg ne hagyjanak fontos tennivalót erre az időszakra. A legjobb napok: 3-4-e, a Hold a Vízöntőben, minden meggyorsul, megvilágosodik és alkalom adódik mindenféle érzelmi közeledésre, kibékülésre. Igyekezzenek kihasználni az alkalmat.

HALAK (február 20 - március 20)

Kissé nehézkes ez a hónap, sokminden tennivaló összegyűlik, ajánlatos volna befejezni a fontosabbakat. Ha egy kicsit meggyorsítják a ritmust, meg fogják oldani problémáikat, különösen ha pénzzel kapcsolatosak. A napfogyatkozás új időszak kezdetét jelenti a munkában. Amennyire csak lehet, próbáljanak megszabadulni az olyan kötelezettségektől, melyek nagy költségekkel járnak. A hónap utolsó tíz napja már nyugodtabb. A Hold a Halakban: 5-6-a, igen jó hatású, de inkább csak a szerelemben, családi viszonyokban, feszültségek lazításában. Április 19-20-21: ha szakítani akarnak, itt az alkalom, de azért jól gondolják meg.

Fizessen elő az
Argentínai Magyar Hírlapra,
hogy jelen mutatványszámunk
után is megkapja!
Tel./Fax: 4799-0990
amagyarhirlap@yahoo.com

A r g e n t í n a i
M A G Y A R H Í R L A P

Az argentinai magyarok független folyóirata
Szerkesztőség: amagyarhirlap@yahoo.com

Tel./Fax: (5411) 4799-0990

Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesslerú Susana - Domingo Savio 2825 - (1642) San Isidro,

(Buenos Aires) Argentina - haynal@fibertel.com.ar

Munkatárs: Bonapartianné Trixi

Előfizetés: 1 évre 90 peso / Előfizetés más országban: évi 70 USD

**A Magyar Köztársaság
nagykövetsége és konzulátusa
adatai:**

**Embajada de la
República de Hungría**

11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires

Atención al público en el Consulado:
días martes y jueves, de 10 a 13 hs.
Teléfono 4778-3130

Hasta el mes de mayo de 2005, la
gestión consular está a cargo del Primer
Consejero,
Dr. Zoltán Bács.
secretaria@embhungria.com.ar

I N T É Z M É N Y E I N K N U E S T R A S I N S T I T U C I O N E S

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty cvhefty@yahoo.com.ar - Tel. 4503-3736 – Secretario ejecutivo: Ing. Nicolás Vattay NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

Agrupación de guías húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar
Tels. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

Agrupación de scouts húngaros N° 18 Bartók Béla. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4795-9955. Jefe de Agrupación: Martín Kerekes kerekesmartin@yahoo.com.ar - Tel. 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székásy szekasym@xlnet.com.ar

Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha azaha@arnet.com.ar

Asociación de Ingenieros y Arquitectos de Origen Húngaro. Ignacio Warnes 1387, (1602) Florida, Bs. As. Tel. 4795-8223. Presidente: Arq. Antal Balogh-Kovács.

Asociación Húngara de Beneficencia – Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 1162 (ex 6258), (1653) Villa Ballester, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Secretaria General: Sra. Eva de Morán. hogarhungaro@hotmail.com

Asociación Húngara San Esteban de la Prov. de Santa Fe. Santiago 1266, (2000) Rosario, Prov. de Santa Fe. Tel. 0341-421-4988. Telefax 0341-393351. Presidenta: Sylka Bicsyk. Informes: Rosa Adám (Cónsul Honoraria de Hungría) rosadam@arnet.com.ar

Asociación Húngara de Bariloche – Beschtedt 136, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461374. Presidenta: Mónica Retezár moka_retezar@yahoo.com.ar

Asociación Literaria y Cultural Húngara. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek jakabterek@ciudad.com.ar

Biblioteca Húngara – Círculo Hungría de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Hungária Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal haynal@newage.com.ar Tel. 4723-3655.

Cámara Argentino - Húngara de Comercio e Industria. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztonyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 info@camara-hungara.com.ar

Círculo de San Esteban. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek jakabterek@ciudad.com.ar

Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 sangelini@arnet.com.ar ; filipanicsliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicsmiguel@hotmail.com

Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4715-2599. Directora: Ana Mocsáry de Beis beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

Club Hungría, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs.

Secretaría: Martes a viernes 19.30 a 22 hs. Sábado 18 a 22 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Guszt. **Restaurante:** Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar. **Esgrima:** Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 henriette@arqa.com

Colegio María Ward. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

Colegio San Ladislao. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl.

Comunidad de Camaradería de los ex Combatientes Húngaros en la Argentina – MHBK. Presidente vitéz Lóránt Ferenczy. Tel. 4743-3879. Reunión cada 3er sábado del mes 17 hs. en el Círculo de San Esteban.

Coral Hungría. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

Coro Húngaro de Valentín Alsina. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matías Lomniczy - mlomnic@arnet.com.ar

Iglesia Evangélica Luterana Unida - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Tel. 15-5160 1335. Telefax: 4790-0551. Rvdo. César B. Gogorza, pastor titular. lacruzdecristo@uol.com.ar ; gogorza@peon4rey.com - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar

- **Magyar evangélikus Istentisztelet:** Minden hó 3-ik vasárnapján 11 óraker. Szolgál Nt. Demes András.

Culto con Santa Cena en castellano: Todos los domingos, a las 18 hs.

Kárpát - Forgószél - Folklore Húngaro de Cámara. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. Catalina Zólyomi zolyomikati@sisinfo.com.ar <http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/> - "Kolomp" művészegyüttes (felnőttek számára) minden szombaton 17 óraker a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungária. zolyomikati@sisinfo.com.ar <http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/>

Magyar Református Egyház - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 Celular 15-5746-6505 kristot@axelero.hu - Főgondnok: Pataky László Tel. 4798-5207 depataky@tutopia.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina

Istentisztelet: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 óraker. **Istentisztelet a Szent István Otthonban:** minden páros szerdán 11 óraker. Bibliaóra: márciustól decemberig minden hó 1. szerdáján 16 óraker. **Culto conjunto castellano/húngaro:** 3° domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz).

Magyar szintársulat: Álomgyár. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában.

Catalina Zólyomi zolyomikati@sisinfo.com.ar

Mindszentynum - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Banco Río n° 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570 y 4863-2635.

Orden de los Caballeros Vitéz. Vitézi Rend. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, NÑ Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 NVATTAY@aol.com

Regös – Conjunto folklórico húngaro. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com 4799-4740, cel. (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes, Tel. 4837-0161, cel.(15) 5701-8605

Sociedad Húngara de Wilde. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs. As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann. aheckmann@genencor.com

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

EL POETA DEL AMOR Y DE LA LIBERTAD

Por Zoltán de Molnár Papp (Asunción, Paraguay)

Rara vez, en la historia intelectual de la humanidad, la fuerza mística del espíritu creador ha podido presentar un ejemplo tan perfecto de la eminencia poética como SÁNDOR (Alejandro) PETÖFI, el poeta del amor y de la libertad.

Sándor Petőfi (1823-1849)

Nació en KISKÖRÖS, el 10 de enero de 1823. Fue hijo de familia pobre: su padre, primero carnicero, más tarde tabernero; su madre, una simple doméstica. No terminados aún sus estudios, se hizo actor ambulante. Más tarde decidió absolver su servicio militar y de esta manera poder llegar a Italia, el país de sus sueños, dominada entonces parcialmente por el Imperio Austríaco. En esta época ya había leído obras de Shakespeare, Schiller, Horacio y Béranger. Después sufrió una grave enfermedad, y pasó dos años de terribles sufrimientos y privaciones. Aún no era mayor de edad

cuando, gracias a su talento sobresaliente, se abre el horizonte de la gloria ante él y llega a ser reconocido como gran poeta de los húngaros. En esa época principian los movimientos de la emancipación nacional. En la primavera de 1848 Petöfi es reconocido jefe de la juventud universitaria, compenetrado de las ideas democráticas universales. En este tiempo ya era el feliz marido del gran amor de su vida: Julianna Szendrey.

Al amanecer del 15 de marzo del mismo año, en unos momentos de agitación febril, nació su Canción Nacional, que significa el comienzo de lucha de liberación de Hungría. Y cuando, siguiendo el llamado de las palabras patrióticas y entusiastas de Lajos Kossuth, toda la nación se puso de pie, Petöfi también abandonó a su esposa adorada, a su hijito de algunos meses y a sus padres ancianos, para llegar a ser el Tirteo de su nación. Y tal como lo hubo predicho muchas veces en sus poesías, se convirtió en mártir de sus ideas y de la libertad: murió en el campo de batalla de SEGESVÁR, el 31 de julio de 1849, después del heroico combate de las tropas nacionales de Hungría contra el numeroso ejército ruso, llamado por el emperador de Austria para sofocar las aspiraciones nacionales de los húngaros. Después de una lucha sangrienta ni siquiera se pudo encontrar el cadáver de Petöfi. Dios no quiso que su elegido fuera testigo de la esclavitud de su adorada patria y, tan misteriosamente como al nacer lo había colocado en el umbral de una casita con tejado de paja apenas un cuarto de siglo antes, a su muerte, enigmáticamente, lo elevó a su lado, a la inmortalidad.

Aunque era muy joven al morir, sus creaciones poéticas son perfectas en todas sus numerosísimas manifestaciones. “Quién sabe hasta qué punto habría llegado el genio de este joven poeta si la muerte no hubiese venido a arrebatarlo en la flor de la juventud” –han dicho de él. Pero por cierto que a través de su corta vida escribió una serie completa de obras maestras del género poético. Su fama rápidamente se divulgó por todo el mundo. Sus poemas fueron traducidos a muchísimos idiomas. Los críticos extranjeros lo clasificaron entre los escritores más famosos, como Dante, Cervantes, Shakespeare, Goethe, Moliere, y en esta serie tan brillante obtuvo su sitio fijo. Petöfi es uno de los más grandes poetas líricos del mundo.

La poesía lírica es la más humana de todas las creaciones poéticas. Su forma más conocida es la canción popular, en la cual el poeta nos habla expresando sus sentimientos directamente. En las canciones de esta índole de Petöfi podemos reconocernos a nosotros mismos. Es nuestra alegría la que revive y nuestra pena la que llora en sus versos. Lo que Petöfi resalta en sus obras es nuestro patriotismo, nuestra atracción hacia la naturaleza y nuestra fe en Dios. Su forma es tan natural, tan inmediata, que al leer una frase suya tenemos la impresión de que nosotros lo habríamos expresado de la misma manera.

Querer a la madre, preocuparse por el padre luchando contra los reveses de la vida, abrazar a los hermanos menores – he aquí las conmovedoras palabras de Petöfi, las que mejor interpretan estos nobles sentimientos humanos, no sólo en húngaro, sino en todos los idiomas del mundo, pese a los modernismos y a las dificultades y falencias de la traducción.

El tema de su lira es tan rico, tan multicolor, como la vida misma. Hasta en nuestros días, a un siglo y medio después de su muerte, es imposible encontrar en la existencia algún motivo que Petöfi no haya cantado ya a la perfección.

DE LA LEJANÍA

¡Oh, casita en la margen del Danubio,
Dulce y plácido hogar, nido de amor!
Inúndanse de lágrimas mis ojos
Cuando van mis recuerdos de ti en pos.

¿Por qué, por qué no me quedé a tu sombra?
¡Ay! Malas guías los deseos son.
Alas de halcón nacieron a los míos,
Y a mi madre y a mi casa dije adiós.

¡Mi pobre madre! Le quemaba el pecho
Una gigante hoguera de dolor,
Que extinguía las perlas de sus lágrimas
Como a las gotas del rocío el sol.

Red de trémulos brazos me enlazaba...
Me retenía suplicante voz...
¡Heroico amor, que no porfiara en vano
Si hubiese el mundo conocido yo!

Estrella matutina es la esperanza,
Y el mundo, un Paraíso a su fulgor.
Si más tarde, en medio del tumulto,
Nos clava su puñal la decepción.

¿Para qué hablar del ideal perdido
Como los otros? Sería un deshonor
Alardear de la sangre que me cuestan
Las mil espinas que pisando voy.

Amigos que volvéis a la tierra
Y a mi madre veréis antes que yo,
¿Qué le vais a decir de parte mía?
¡Ocultádselo todo, por favor!

Decidle que no llore, que su “niño”
Es dueño de la gloria que soñó
Si ella llegase a conocer mi vida,
Si ella supiese, ¡oh Dios!,
Algo de la miseria en que me arrastro,
Se le destrozaría el corazón.

He aquí un homenaje a Petöfi de Jorge Luis Borges: AL PRIMER POETA DE HUNGRÍA

En esta fecha para ti futura
que no alcanza el augur que la prohibida
forma del porvenir ve en los planetas
ardientes o en las vísceras del toro,
nada me costaría, hermano y sombra,
buscar tu nombre en las enciclopedias
y descubrir qué ríos reflejaron

tu rostro, que hoy es perdición y polvo,
y qué reyes, qué ídolos, qué espadas,
qué resplandor de tu infinita Hungría,
elevaron tu voz al primer canto.

Las noches y los mares nos apartan,
las modificaciones seculares,
los climas, los imperios y las sangres,
pero nos une indescifrablemente
el misterioso amor de las palabras,
este hábito de sonos y de símbolos.

Análogo al arquero del eleata,
Un hombre solo en una tarde hueca
deja correr sin fin esta imposible
nostalgia, cuya meta es una sombra.
no nos veremos nunca cara a cara,
oh antepasado que mi voz no alcanza.

Para ti ni siquiera soy un eco;
para mí soy un ansia y un arcano,
una isla de magia y de temores,
como lo son tal vez todos los hombres,
como lo fuiste tú, bajo otros astros.

CANTO NACIONAL

(Nemzeti dal) Sándor Petöfi, 1848

¡Alzate, húngaro, la patria te reclama!
¡Ahora o nunca, el momento es ahora!
¿Seremos libres o esclavos? ¡Decid!
He aquí la alternativa, ¡elegid!
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

Hasta hoy a esclavos fuimos condenados.
Rabian en sus tumbas los antepasados,
que libres supieron vivir y morir
y en un suelo esclavo no pueden dormir.
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

Bribón y malvado quien por su bandera
no diera la vida si preciso fuera,
el que considera su vida mejor
que de nuestra patria el sagrado honor.
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

Brilla más la espada que la vil cadena,
mejor luce el brazo si su luz refleja;
A nosotros sin embargo,
nos atan las cadenas,
¡Vieja espada nuestra, dinos dónde quedas!
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

Será el nombre de húngaro otra vez hermoso,
digno de la fama de su nombre honroso;
la infamia que por siglos al pueblo mancilló,
¡hemos de borrarla con bríos y honor!
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

Donde nuestras tumbas se levantarán,
los nietos se hincarán,
y con bendita plegaria,
nuestros nombres clamarán.
¡Ante el Dios de los húngaros juramos
no ser más esclavos, juramos!

En una publicación electrónica mensual y
gratuita comunicamos y difundimos
información y noticias referentes a las
asociaciones y particulares de la comunidad
húngara en la Argentina.

***

Suscríbese a: hungargennews@arnet.com.ar
<http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

BIBLIOTECA HÚNGARA

Horario de atención al público:

En el Club Hungría (Pasaje Juncal 4250, 1°
piso, Olivos. Tel. 4799-8437) los viernes de
19 a 21 hs.

Para concertar otros horarios: 4798-2596 ó
4723-3655 - haynal@fibertel.com.ar

30 DÍAS EN LA VIDA DE LA COLECTIVIDAD EN 2004

Estimado Lector:

En este número del AMH debe intentarse hacer el balance de las actividades de un mes entero. A criterio de esta directora editorial, este balance resulta digno y hasta sobresaliente, acorde con las expectativas.

Nos referimos específicamente a cuatro grandes acontecimientos (hubo más, por supuesto) que consideramos pertinente glosar: La llamada „**Fiesta de los Inmigrantes**” (30-31 de octubre), verdadera fiesta al aire libre en el **Rosedal de Palermo**. La **Jornada abierta de fitness, deporte y salud** (6 de noviembre), en el Club Hungría. El **gran concierto de música húngara en el Teatro Colón** (15 de noviembre), organizado por ARS HUNGARICA. Y, finalmente, la inauguración, tan esperada, de la „**Plaza Hungría**”, con el **Portal Sículo o Székelykapu instalado** y la plaza circundante, remozada. (27 de noviembre). Vayamos por partes.

La „**Fiesta de los Inmigrantes**” y la **Jornada deportiva**. Todos los intervinientes para su realización trabajaron codo a codo y nada podrá desmerecer sus logros: ni las desavenencias previas, ni las pequeñas agresiones personales, los nerviosismos (¡entendibles!), además de los embates de los contratiempos varios e inesperados. Todo esto sólo conocido por los que tuvieron a su cargo la organización y que tuvieron que recurrir a notables producciones de adrenalina para capear las tormentas al paso y conducir el barco a buen puerto... Ambos acontecimientos movilizaron a cientos de personas, en el primer caso hasta muchos miles, a quienes la colectividad húngara pudo mostrar una envidiable cohesión en esta Argentina, gran país receptor de inmigración. Pudo mostrar su faz sonriente, su vitalidad, su creatividad, su talento y aun destellos de ingenio e inventiva. Porque todo ello es muy real. Quedó una vez más demostrado que „la unión hace la fuerza” y cuando muchos (¡muchos papás y mamás!) se empeñan en colaborar - ¡pese a todo! -, entonces se llega a resultados sorprendentes y por demás gratificantes.

Párrafo aparte merece la **actuación de Coral Hungría y del Grupo de Cámara de los Regös en el Teatro Colón**. Subieron a escena conjuntamente con el Coro de la Universidad del Sur, dirigida por el M^o Carmelo Fioriti, la brillante solista de cimbalón de Hungría, Viktória Herencsár, la mezzosoprano Alejandra Malvino acompañada al piano por Inés Panzone Benedek y la orquesta Ars Hungarica, todo bajo el preciso mando de la imparable y temperamental Sylvia Leidemann. La organización tuvo más entretelones de los que se puede llegar a imaginar, lo que sin embargo no obstaba para arribar a un final feliz, con un teatro colmado hasta su máxima capacidad por un público cálido, agradecido y exultante. Fue una verdadera „patriada cultural”, un hito memorable en la vida de la colectividad, aislado y descollante.

Finalmente, la **inauguración festiva de la „Plaza Hungría**”, con el hermoso portal sículo, tan decorativo e imponente. Este acontecimiento se esperaba hace unos cuatro años. La demora se explica por los avatares, que fueron muchos y azarosos, pero hubo personas que se dedicaron en salvar los escollos y pusieron todo su empeño y su corazón en ello. El resultado debe llenarnos a todos de orgullo y agradecimiento.

Las manos en las manos: así se manifestó esta colonia húngara a lo largo del mes. ¿Grandes festejos? No se vieron, pero sí queda en muchos corazones una gran fiesta, y duradera, que ya nada podrá opacar. Sabemos que el esfuerzo no se detiene con los festejos...

Terminaremos con una máxima de Séneca: **‘No es porque las cosas sean difíciles que no nos atrevemos. Es porque no nos atrevemos que las cosas son difíciles’**. ¡Hasta la próxima!

(SKH)

Jornada deportiva en el Club Hungría

PRIMERA JORNADA
ABIERTA DE FITNESS,
DEPORTE Y SALUD

¡Pasá un día sano y en familia!

¿¿QUÉ PASÓ EN EL CLUB HUNGÁRIA??

El 6 de noviembre se organizó la “Primera Jornada Abierta de Fitness Deporte y Salud” en el Club Hungría a beneficio de los scouts húngaros de la Argentina. ¡Fue un evento interesantísimo! Desde las nueve y media de la mañana empezaba a llegar gente, con ropa deportiva, zapatillas y con ganas de participar en las distintas actividades que ofrecía la jornada: había clases modeladoras, clases para mayores (Sistema Milderman), clases de Método Pilates, Feldenkrais, clases de AXE (baile brasileiro), clases de *fight-box*, *gym-dance* para las niñas, *body pump* (todavía me duelen todos los músculos...), todo tipo de artes marciales, como karate, karate con sable, AIKIDO, masaje japonés, TAEKWONDO, demostraciones de folklore argentino, folklore húngaro, salsa, flamenco, danza árabe, y la infaltable ESGRIMA... También se podía disfrutar de sesiones de masajes terapéuticos... y seguramente me olvido de nombrar alguna actividad. En cada parte del Club, en la

planta baja, en todos los salones del 1° piso, en la cancha de tenis y en la casa scout se desarrollaban a lo largo del día las distintas modalidades de la actividad física.

Tal vez la atracción máxima fueron las camillas elásticas, donde se podía saltar hasta a 10 metros de altura: fue impresionante y muy divertido (aunque no me animé a probarlo...) El que no quería participar podía simplemente mirar, porque todo era un verdadero espectáculo, o asistir a las conferencias sobre diversos temas. También se ofrecían sándwiches de lomito, barritas de cereal (¡con chocolate húngaro! Increíble, ¿no?) jugos, licuados y ricas ensaladas: ¡todo por una vida sana!

Pero lo que quiero destacar es la importancia de haber sido capaz nuestro Club de atraer a 250 personas que quizás nunca antes habían venido, que no conocían el lugar, que ni siquiera sabían que existía. Los comentarios que se escucharon eran: “qué lindo club que tienen los húngaros” o “cómo trabajan en equipo estos húngaros” o “qué creativos y emprendedores que son estos húngaros” (y uno sentía orgullo de serlo...). Otros se interesaron por la cultura de nuestra Hungría, así que repartimos folletos y le contamos a la gente quiénes éramos, qué actividades hacíamos, cuáles eran nuestras tradiciones. Era otra manera de integrar gente a nuestro Club, de hacer conocer nuestra colectividad, y de divulgar nuevamente todo sobre nuestro país de origen.

Fue muy emotivo ver el Club lleno de actividad, lleno de movimiento ¡y lleno de jóvenes! En cada rincón había vida. También vinieron y participaron los scouts polacos, que quedaron encantados.

Una vez más los húngaros brindamos algo especial y extraordinario a la sociedad.

No debe haber sido fácil convocar a tantos profesionales y a tanto público. La coordinación de las actividades y la organización merece ser destacada. Y quisiera felicitar y agradecer a la creadora y organizadora general, Judith Korsós de Indaco deporscout@ciudad.com.ar y al director técnico del evento André Luiz Lajtaváry por el esfuerzo y empeño con el que llevaron a cabo este proyecto.

La jornada terminó a eso de las nueve de la noche con la presentación del grupo folklórico húngaro: REGÖS, que, como siempre, ¡fue todo un éxito!

El que no pudo estar presente, que entre en la página: <http://fitnesscout.com.ar> (¡hay fotos!)

Susana Benedek sbenedek@arnet.com.ar

SELECCIÓN DE OTROS ACONTECIMIENTOS DURANTE 2004 para los que saber hablar húngaro no es imprescindible

Enero 2004

3 al 10. V. FESTIVAL SUDAMERICANO de Danzas Húngaras y Simposio. Montevideo, Uruguay. Participaron de la Argentina los conjuntos Regös y el recientemente creado grupo juvenil Tilinkó.

16 al 20. CAMPAMENTOS SCOUT cerca de Monte Hermoso, provincia de Buenos Aires.

Marzo 2004

5. CORAL HUNGARIA - reinicio de ensayos los días viernes en el Club Hungaria.

5. REENCUENTRO DE LOS REGÖS Y LOS TILINKÓ. Casa Scout (Monteverde 4251 – Olivos)

6. ESGRIMA – Reinicio de actividades en el Club Hungaria.

Abril 2004

17. „LOCSOLÁS” costumbre popular de Pascua, en el marco de la actividad scout.

24. RELATO AUDIOVISUAL del Grupo „REGÖS” del Festival de bailes húngaros realizado en Uruguay. Luego peña folklórica en el Club Hungaria – Casa Scout.

25. FIESTA DE LA VENDIMIA en Valentín Alsina.(Av. Gral. Viamonte 2635, Tel. 4244-1674.)

Mayo 2004

1. TRADICIONAL ASADO en el Club Hungaria

3. AUDIENCIA PÚBLICA por la cuestión de la „PLAZA HUNGRÍA” en la Legislatura de la Ciudad de Buenos Aires (Perú 160)

5. CONFERENCIA (en castellano) del Embajador de la República de Hungría en la UADE. Ferenc Szönyi participó en la conferencia „La ampliación de la UE: Experiencias y perspectivas y problemas de adaptación.” Universidad Argentina de la Empresa, Salón Auditorio, Lima 717, Bs.As.

9. CELEBRACIÓN de la incorporación de los 10 nuevos miembros a la UE en el Teatro Colón. Hungría representada por el Conjunto Regös.

9. MISA en memoria del Cardenal MINDSZENTY y almuerzo comunitario. Mindszentynum.

22 y 23. ACTUACIÓN del Conjunto REGÖS en Villa Ángela y Cnel. Du Graty (Chaco).

30. HOMENAJE A LOS HÉROES HÚNGAROS. Cementerio Alemán de la Chacarita, organizado por los Ex Combatientes y los Caballeros de la Orden “Vitéz”.

Junio 2004

12. RELATO AUDIOVISUAL del campamento de Guías y Scouts. Club Hungaria.

20. ASADO Y CHACINADOS en la sede del Coro Húngaro de Valentín Alsina. Orquesta.

26. CENA-SHOW del Conjunto „REGÖS” en el Club Hungaria.

Julio 2004

3 y 4. CAMPEONATO INTERNACIONAL DE ESGRIMA en Buenos Aires, en el Salón Tattersall del Hipódromo de San Isidro.

18. CONCIERTO de CORAL HUNGARIA en San Isidro. En el marco del 9º ciclo de música sacra de la Iglesia San Juan Bosco (Av. Bernabé Márquez 3031 – Lomas de San Isidro). Concierto de música sacra húngara de los siglos XVII y XX. Participaron Coral Hungaria, solistas y el conjunto de instrumentos originales „Elocuencia Barroca”. Dirección: Sylvia Leidemann.

Agosto 2004

7. ENLACE MATRIMONIAL de Daniela Rojas y Julio Levay en la capilla de Mindszentynum. Daniela y Gyuszi fueron durante varios años los muy apreciados dirigentes del Grupo Folklórico Regös.

13. VISITA DEL PADRE BÉLA BÁRÁNY de Hungría. Estuvo entre nosotros alrededor de un mes. Se hospedó en el *Mindszentynum*.

14. TRADICIONAL EXCURSIÓN SCOUT para CHICOS y PADRES. Día entero. Ya es tradición entre nuestras agrupaciones que una vez al año nosotros, “los mayores”, salimos con los chicos a la naturaleza y preparamos una original carrera de obstáculos, juegos y un divertido fogón. Se trata de un programa „abierto” para TODOS: tanto los chicos como los cónyuges que no hablan el húngaro fueron muy bienvenidos.

21. CONCIERTO DE CLAVE en la Congregación Luterana La Luz de Cristo (Amenábar 1767 – Belgrano). En el marco del Ciclo de Música Antigua para Teclado. Organizó Leopoldo Pérez Robledo.

22. MISA en homenaje al REY SAN ESTEBAN DE HUNGRÍA oficiada por el P Béla Bárány. Basílica Sto. Espíritu de Guadalupe (esq. Medrano y Mansilla), con la participación de Coral Hungaria. Almuerzo comunitario en el salón Sorg de Mindszentynum.

24. FIESTA PATRIA en la Embajada de Hungría. Recepción en la Embajada de la República de Hungría (11 de Septiembre 839 - Belgrano) para el cuerpo diplomático local y personalidades de la colectividad húngara. Acto festivo recordatorio de San Esteban Rey.

28. CONFERENCIA en castellano del DR. MIKLÓS SZÉKÁSY. “Historia de la alquimia” ¿Ciencia o charlatanería? - Organizado por la Asociación Literaria y Cultural Húngara, en el Colegio San Ladislao. Luego se sirvió un té.

Setiembre 2004

4. DÍA DEL INMIGRANTE en el ex Hotel de los Inmigrantes. La colonia húngara asistió con jóvenes en trajes típicos y los representantes de las instituciones. Edificio de la Dir. Gral. de Migraciones. (Av. Ant. Arg. 1355, Bs.As.)

6. HOMENAJE al GRAL. JUAN CZETZ en el Centenario de su muerte en el Colegio Militar, participando profesores y alumnos, la Embajada de Hungría, la Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina, los parientes del Gral. Czetz y representantes de las instituciones húngaras en la Argentina. Se colocó una ofrenda floral y una placa conmemorativa en la tumba del General Czetz.

18. BAILE DE GALA SCOUTS HÚNGAROS. 46° Gran Baile de Gala en los salones del Club Hungría. Ceremonia de apertura, presentación de las jóvenes en sociedad, danza palaciega “Palotás” y el “Körmagyar”, bailados por guías y scouts, cena, baile y tradicional cierre, con fogón.

Octubre 2004

2. PEREGRINACIÓN a LUJÁN de las Guías húngaras.

6. EUROPA „CENTRAL” EN LA UNIÓN EUROPEA – Seminario abierto y gratuito organizado Dr. Tomás Várnagy en el Museo Roca, Vicente López 2220, Cap.Fed. Primer expositor: Embajador Ferenc Szönyi (Hungría desde la 2ª Guerra Mundial hasta ahora).

8. PRESENTACIÓN de la 1ª traducción de latín al castellano de “GESTA HUNGARORUM”. Edificio San Alberto Magno de la UCA, Auditorio Sta. Cecilia, A. M. de Justo 1500, Pto. Madero, Bs. As. El Embajador D. Ferenc Szönyi hizo la presentación de la obra latina anónima sobre los orígenes históricos del pueblo húngaro.

16. REVOLUCIÓN de 1956, homenaje y conmemoración. Organizó el Círculo Juvenil Zrínyi en el salón del Club Hungría

23. CAMPEONATO DE ESGRIMA Copa Gorondy-Pálos-Majerszky. En el Club Hungría y el Colegio San Ladislao.

30/31. FIESTA DE LOS INMIGRANTES Exposición húngara en el Rosedal de Palermo. Participaron 50 países. Organizó el Gob. de la Ciudad de Bs.As. y la Secretaría de Turismo. Auspició la Embajada de Hungría. El sábado a la noche bailaron los Regös. Exposición, venta de artesanías y comidas típicas. Recaudación a beneficio de los becarios del ZIK que viajaron a fin de año!

Noviembre 2004

6. PRIMERA JORNADA ABIERTA DE FITNESS, DEPORTE Y SALUD. Club Hungría. Organizado por los profesores Judith Korsós de Indaco y André L. Lajtaváry y Scouts Húngaros en la Argentina.

11. „LA HISTORIA DE HUNGRÍA EXPRESADA EN MÚSICA” por el Embajador F. Szönyi. Museo Fernández Blanco. (Suipacha 1422 – Capital)

14. ASADO COMUNITARIO en el Hogar de Ancianos "San Esteban" (Pac.Rodríguez 6258, Chilavert)

15. CONCIERTO de MÚSICA HÚNGARA en la sala principal del TEATRO COLÓN. (cancionero tradicional en versiones de grandes compositores). Intervinieron Alejandra Malvino (mezzosoprano), Viktória Herencsár (címbalón, Hungría); Coro de la Universidad Nacional del Sur; Coral Hungaria; orquesta, y cuatro parejas de Regös. Dirección: Sylvia Leidemann.

21. CONCIERTO de Música Antigua en el Club Hungría. Conjunto vocal-instrumental “Pazzía”.

26. MISA de SANTA ISABEL de HUNGRÍA (para TV) en la Iglesia San Ildefonso (Guise 1941 – Cap.) oficiada por el P. Balsa.

27. INAUGURACIÓN de la “PLAZA HUNGRÍA”, organizada por AMISZ / FEHRA. Se inauguró la “Plaza Hungría” con el precioso Portal de Transilvania en el predio del barrio Saavedra (Cap.), entre las calles Holmberg, Ramallo, Av. Parque y Arias. Fue un día festivo para toda la colonia.

28. NUEVA OBRA de TEATRO húngaro. “La flecha, la espada, el cañón y el destino”: 11 décadas de historia húngara desde la perspectiva de Endre Ady. Dirección: Kati Zólyomi y Ferenc Szönyi, 30 actores, con vestimenta de la época.

Diciembre 2004

3. ALUMNOS BECADOS del ZIK parten a Hungría por 3 meses. Los 7 integrantes del grupo „Dió” (Nuez) del Círculo Juvenil Zrínyi, de 14-15 años de edad, partieron becados a Hungría. Fueron hospedados por distintas familias húngaras en Pécs, Gödöllő, Solymár, Szentendre y Budapest. Durante 3 meses asistieron al colegio, conocieron Hungría y mejoraron sus conocimientos de la lengua. Este viaje se hizo posible, en gran medida, gracias al apoyo financiero del Depto. de Húngaros Allende las Fronteras del Ministerio de Educación de Budapest, cuya colaboración representó una gran ayuda.

3, 4 y 5. FERIA de NAVIDAD y Artesanías en el Club Hungaria. Vino Papá Noel el domingo.

10. CONCIERTO DE NAVIDAD DE CORAL HUNGARIA en la Iglesia Luterana „La Cruz de Cristo” (Amenábar 1767, Capital). Luego, brindis y ágape de fin del año coral para los coreutas.

31. FIESTA DE FIN DE AÑO en el Club Hungría.

La presentación de un programa íntegro de música húngara en la sala principal del TEATRO COLÓN

Vieja aspiración de la Coral Hungaria, se hizo hermosa realidad el pasado 15 de noviembre.

Ha sido, como lo anticipamos, una verdadera fiesta para todo amante de la música, con el Teatro Colón prácticamente colmado en su capacidad por un público disciplinado, receptivo y cálidamente expectante. El programa, bien armado por **Sylvia Leidemann**, no defraudó a nadie, ya que estaba compuesto por obras para que cada cual encontrara sus preferencias. Para muchos fue una revelación la óptima actuación del Coro de la Universidad del Sur, conducido por nuestro

FOTO K. MARCI

amigo **Carmelo Fioriti**. La magnífica acústica de la sala, con su bien merecida fama mundial, rindió hasta los íntimos acordes de los delicados *pianissimi*. Fue un acierto la intercalación de *lieder* húngaros por la excelsa mezzosoprano **Alejandra Malvino**, con una más que digna acompañante en piano, nuestra **Inés Panzone Benedek**. Y el toque de color lo dieron las cuatro parejas del Grupo de Cámara de los Regös, al mando de su director **Edi Bonapartian**, en su atuendo característico y su grácil coreografía, bien estudiada. (*Ver material fotográfico:* http://ar.geocities.com/ars_hungarica)

Ensayo de orquesta en Mindszentynum FOTO TRIXI

Cabe resaltar a la orquesta con sus excelentes solistas, especialmente la brillantez de la clarinetista Amalia De Giudice, pero ante todo al *concertino* Oleg Pishenin, que captó a la perfección el difícil, típico ritmo húngaro, llevando a los demás integrantes a seguir su ímpetu entusiasta.

La armonía entre ellos y cimbalón Viktória Herencsár, fue notable. Esta última, a su vez, dejó maravillado tanto al público como a sus mismos colegas músicos con su espléndido arte en las partes solistas.

Fue notable cuando ambos coros cantaron juntos, ya sea dirigidos por Carmelo Fioriti o por Sylvia Leidemann. Las 84 voces juntas en cuatro cuerdas sonaron bellas y bien empastadas y envolvieron la inmensa sala con los sonidos de nuestro auténtico folklore. Sin duda, la velada con sus sonos pentatónicos habrá sido una novedad para gran parte del público, a pesar de lo cual (¿o acaso por ello mismo?) los aplausos finales fueron largos y estruendosos. Este colosal esfuerzo artístico, mérito de Sylvia Leidemann, será un recuerdo inolvidable.

(SKH)

Eduardo Bonapartian, Víctor Ughy y Julio Lévy FOTO K. MARCI

¡Saludamos el nuevo año!

Dejamos atrás un año, en general, marcado por un ritmo agitado y, en particular dentro de la colectividad, por una actividad febril. Obtuvimos logros. Hemos visto coronados los grandes esfuerzos por rotundos éxitos. Llegamos a la realización de satisfacciones soñadas.

A veces queremos hacer ver en nuestro boletín lo que sucede „detrás de las bambalinas” de nuestras actividades. Es bueno ventilar episodios o cuestiones a veces algo molestas, o irritantes, **porque somos una gran familia** que debe conocerse bien. Al cabo de todo el año que pasamos y especialmente después de sus dos últimos meses se percibió como un suspiro de alivio, al tiempo de una expresión de deseo de etapas más llevaderas. Nos preguntamos: ¿Fue realmente todo tan agobiante? O bien, ¿pudieron los momentos placenteros compensar otros, ingratos, o los sinsabores que eventualmente se dieron, y sanar las susceptibilidades? **En respuesta a la segunda pregunta, diríamos: francamente, ¡sí!**

Para empezar el año y redondeando lo dicho, seguiremos en esta línea de pensamiento, tal vez no demasiado original, pero compartida por varios autores encontrados a lo largo de lecturas, y que aplicamos directamente a nuestra colonia húngara en la Argentina:

Estar al frente de cualquiera de las instituciones de la colectividad significa tener amor. Podríamos parafrasear aquí un dicho de Schiller: „El arte //de liderar// es difícil y su recompensa es fugaz.” **Liderar es, esencialmente, integrar, unir.** No se concibe la unidad de la comunidad si media el odio. Es impropio por parte de cualquiera de sus integrantes producir división y rencor. Aunque, a la postre, el balance no resulte del todo negativo, mantengámonos alejados de los falsos debates: no malgastemos nuestras energías, ya sobreexigidas, en ominosos enfrentamientos so pretexto de ser „frontales” y querer llegar a una catarsis de situaciones poco gratas para algunos. Las palabras de uno de los líderes de nuestra colonia son pautas válidas: somos como una gran familia. En toda familia puede haber seres excéntricos, malhumorados, aun agresivos e hirientes. Pero deben unimos los „lazos de familia”, debemos aprender a tolerarnos, respetarnos y convivir en solidaridad y en paz.

Un aforismo que puede servir de guía: La acción no trae siempre la felicidad, pero no hay felicidad sin acción.

... y una máxima útil:

„Los cielos nunca ayudan al hombre que no quiere actuar.” (*Sófocles*)

(SKH)

La obra de los jesuitas húngaros en Latinoamérica

La orden de los jesuitas fue fundada por San Ignacio de Loyola en 1540 con el lema de *Omni ad maiorem Dei gloriam* (Todo para la mayor gloria de Dios) y con la finalidad de difundir la religión católica, jurando mantener la pobreza personal, dedicación total a su causa y obediencia ciega a sus superiores.

En Hungría los jesuitas tuvieron gran influencia, tanto en la parte religiosa como en la parte educativa. La persona que más hizo por la propagación de los jesuitas en Hungría fue el cardenal primado **Péter Pázmány**, nacido en Transilvania en el seno de una familia calvinista, quien, convertido al catolicismo, llegó a ser el propulsor de la Contrarreforma en Hungría en las primeras décadas del siglo XVII. Pázmány fue una personalidad relevante de la literatura húngara y sus sermones de gran elocuencia junto con sus libros de enorme erudición en un lenguaje húngaro refinado revirtieron la tendencia de conversiones protestantes, reviviendo la fe católica en Hungría.

A mediados del siglo XVIII los jesuitas ya tenían 18 colegios, 20 residencias y 1000 sacerdotes en Hungría. El colegio y seminario más influyente fue el de la ciudad de **Nagyszombat**, con tantas iglesias que se la denominó “la pequeña Roma”. En esta ciudad estudiaron muchos de los jesuitas húngaros con actuación relevante en Latinoamérica, ya que entre sus metas principales estaba el deseo de propagar la fe entre los indios paganos del mundo nuevo.

Entre estos, el primer jesuita húngaro destacado fue **Károly Brentán**, quien actuó en la provincia de Quito a partir de 1722. Recorrió la región del Amazonas, catequizó a los indios yameos, cazadores de cabeza y caníbales, aprendió su lengua y hasta tradujo el Evangelio al yameo. Fundó cuatro reducciones y preparó mapas de regiones desconocidas de los ríos Marañón y Amazonas, además sus mapas sirvieron para establecer una patente real con los límites de las provincias de Mojos, Chiquitos, Charcas y Tucumán. Brentán, ya como superior provincial de la orden en Bolivia, envió misioneros a los indios yameo y omagua para enseñarles música. En 1751 fue trasladado a Roma, como procurador general de todas las misiones latinoamericanas. Su obra literaria y científica sobre las misiones jesuíticas apareció en latín en Roma.

Ignác Szentmártonyi tuvo un papel fundamental en el reconocimiento geográfico de Sudamérica. Preparó el primer mapa hidrográfico y de relieves, después de recorrer unos 35.000 kilómetros en la región del Amazonas y sus afluentes, una tarea que sería titánica aun actualmente. Por encargo de la corte real definió los límites de los imperios español y portugués. Al volver a Lisboa llegó a ser astrónomo real de la corte de Portugal.

El primer jesuita importante de nuestra región fue **Ferenc Limp**, quien llegó a Buenos Aires en 1729. Actuó como director de las reducciones de San Lorenzo y San Ángel. También fue historiador y geógrafo, su geografía de Sudamérica, preparada en Yapeyú, apareció en España como la primera obra completa de su género. Limp fue jefe de las siete reducciones que, por el Tratado de Permuta firmado entre los gobiernos español y portugués en 1750, debían pasar a Portugal, causa de la rebelión de los indios guaraníes. Las tropas aniquilaron las reducciones, mataron a la mayoría de los indios y Limp fue acusado de fomentar la rebelión, pero fue exonerado por el Virrey Cevallos en el juicio llevado a cabo en Buenos Aires.

Fülöp Ferder fue director durante 5 años de las misiones de Santo Tomé y de Loreto, y **Ferenc Szerdahelyi**, de la misión de Apóstoles. **János Rér** fue profesor de la Universidad de Lima y a él se debe la reconstrucción de la catedral monumental de Lima, destruida en el terremoto de 1746. Sus obras arquitectónicas incluyen la iglesia de San Carlos (hoy Panteón Nacional), Del Logicado (hoy Instituto Pedagógico) y De Las Huérfanas.

El llamado “médico de Hungría”, **Zsigmond Asperger**, llegó a ser sacerdote jesuita después de terminar sus estudios de medicina en Europa. Fue enviado a Paraguay para combatir exitosamente una epidemia de peste. Según sus superiores su acción curadora salvó a miles de indios que hubieran perecido de otra manera. **Ferenc Éder**, evangelizador de los indios mojos en el Alto Perú, escribió una obra monumental sobre las costumbres de la población india, además de la flora y fauna de esa región, publicada en Buda en 1791. Traducida al español se editó en La Paz, en 1888. Agotada durante décadas, se reeditó en Lima en 1985 y es un compendio único de estudio para los investigadores.

El jesuita húngaro más descollante fue **László Orosz**, tan erudito que sus superiores no querían mandarlo a las reducciones para evangelizar indios, a pesar de su deseo ardiente por ir, sino que lo retuvieron en la Universidad de Córdoba, donde en 1734 llegó a ser el rector y director del Colegio Monserrat. Más tarde fue nombrado “visitador” para supervisar las 30 misiones más importantes del Paraguay y, sobre la base de sus informes enviados a Europa consiguió una ayuda económica importante para las misiones. En 1741 fue nombrado ministro plenipotenciario ante la corte de Madrid y de la Santa Sede. El general de la orden jesuita escribió sobre Orosz que por su labor “podemos considerarlo como el **segundo fundador de la Provincia jesuítica del Paraguay**”.

Por orden real en 1767, todos los jesuitas fueron expulsados de la región. Transportados en un viaje torturante en carretas a Ensenada, los llevaron a España en una travesía de 100 días en condiciones infrahumanas. En Cádiz las ruinas humanas en harapos en que se transformaron los sacerdotes fueron metidas en prisión. Los súbditos del Imperio Habsburgo fueron liberados en dos meses y Orosz fue inmediately a Viena, donde solicitó en persona a la emperatriz del Imperio y reina de Hungría, María Teresa, que intercediera frente a la corte española para la liberación de los sacerdotes aún presos. Su gestión tuvo éxito y después de esta misión volvió a residir en Hungría, en Nagyszombat, junto con Éder, Szerdahelyi, Reiter y otros jesuitas húngaros, misioneros activos en Latinoamérica. Orosz siguió manteniendo correspondencia con sus alumnos en Córdoba hasta su muerte, en 1773, pocos meses antes de la disolución de la orden de los jesuitas por el papa Clemente XIV.

Miklós Székasy

szekasym@xlnet.com.ar

Este trabajo es un breve resumen de la conferencia pronunciada por el autor en el Simposio Nacional sobre el Estudio Histórico de la Bibliografía y Cultural Coloniales, llevado a cabo en la Biblioteca Nacional entre el 4 y 6 de noviembre de 2002. El trabajo completo se puede consultar en internet, en los sitios de la Biblioteca Nacional Argentina, la Biblioteca Electrónica Széchényi, de Hungría (MEK), entre varios otros sitios, p.ej. en el HungArgenNews de febrero de 2005. <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

En nuestra próxima edición publicaremos el informe sobre el viaje del Conjunto Folklórico REGÖS a Hungría y Transilvania.

¡Aprenda el húngaro!

Zona Norte:

María M. de Benedek: 4799-2527 - mbenedek@arnet.com.ar

Susana B. de Lajtaváry: 4790-7081 - sbenedek@arnet.com.ar

Zona Capital Federal:

Dora Miskolczy: 4503-0402 - teodorami7@yahoo.com.ar

Restaurante HUNGARIA

Abierto todos los días, excepto lunes.

Reservas al: 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

ESGRIMA en el CLUB HUNGÁRIA

Entrega de trofeos a los mejores del año: Como todos los fines de temporada, la Federación de Esgrima de Buenos Aires premió a los que mejor se ubicaron en el ranking a lo largo de todas las competencias del año. El 27 de noviembre en el Club Gimnasia y Esgrima se hizo el cierre formal. Entre los destacados en categoría cadetes y juvenil contamos con los siguientes tiradores del Club Hungaria:

Espada femenina: 1° p. Cristina de Brelaz 2° p. Iris Odstrcil

Espada masculina: 1° p. László Gaspár 3° p. Zsolt Gáspár

Maestros: Mario de Brelaz y Juan Gavajda.

INFORMES: Henriette Várszegi - henriette@arqa.com – Tel. 4461-3992

El día sábado 23 de octubre se llevó a cabo la cuarta edición de la Copa Gorondy - Pálos - Majerszky que, a su vez, fue la 4° fecha del Ranking de Infantiles de la Federación de Esgrima de la Ciudad de Bs. As. Con la presencia de 52 jóvenes tiradores y mucho entusiasmo se disputaron las categorías de 9 a 11 años y de 12 a 13 años en sus versiones masculina y femenina. Se agregó también un torneo amistoso para chicos menores de 8 años, que, en realidad, no tienen una categoría, pero que tienen interés en imitar a sus pares mayores. Con esto se pretende lograr que no pierdan el entusiasmo. Los ganadores se llevaron orgullosos sus copas, pero uno de los momentos que mayor interés despertó fue el sorteo de cierre del evento. Los premios consistieron en elementos de esgrima, florete, hoja, cable y remeras. A este sorteo accedían todos los chicos inscriptos en el torneo.

Septiembre 2004 (Lima-Perú). László Gaspar: orgulloso con su medalla. Obtuvo el 3° puesto espada individual cadetes y 1° espada por equipo juvenil.

László Gáspár 3° de la izq. (con su hermano mayor Zsolt y 2 compañeros FOTO HENRIETTE

Presidente Club Hungaria Ing. Martín Zöldi – Campeones masculino infantil categoría 12-13 años

FOTO HENRIETTE

NOTICIAS DE ESGRIMA - VIVÁS ESGRIMA EN EL CLUB HUNGÁRIA

un deporte moderno

FORMACIÓN - RECREACIÓN - COMPETENCIA DE ALTA PERFORMANCE

ATENCIÓN:

RETOMAMOS LAS ACTIVIDADES EL DÍA

SÁBADO 5 DE MARZO DE 2005

La actividad se desarrolla los días miércoles de 18 a 20.30 hs. y los sábados de 15 a 19 hs. A partir de los 8 años, ambos sexos, florete, espada y sable.

Maestros : Mario de Brelaz y Juan Gavajda.

INFORMES: Henriette Várszegi - henriette@arqa.com – Tel. 4461-3992

ESPERAMOS A TODOS LOS ESGRIMISTAS EN ACTIVIDAD
Y A TODOS LOS INTERESADOS EN CONOCER ESTE DEPORTE

ESSEMÉNYNAPTÁR - 2004. KIVONAT

2004. január

03-10. Montevideo, Uruguay. V. DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNC-FESZTIVÁL ÉS SZIMPOZIUM. Argentínából részt vett a Regös és az újonnan alakult Tilinkó csoport.

Néptánc szimpóziium – Uruguay FOTO REGÖS

16-tól 29-ig. CSERKÉSZTÁBOROK. Monte Hermoso közelében. A 39. sz. Magyarok Nagyasszonya és a 18. sz. Bartók Béla cs.cs. «közél» egymáshoz táboroztak, felosztva három altáborba: kiscserkészek, nagycserkész lányok és nagycserkész fiúk.

2004. március

05. REGÖSÖK és TILINKÓK találkozója

06. VÍVÁS ÚJRAKEZDÉSE. Hungária..

20. ZIK ÚJRAKEZDÉSE. Szt. Lászlóban

20. CSERKÉSZFOGLALKOZÁS ÚJRAKEZDÉSE. Cserkészház.

20. MAGYARORSZÁGI OKTATÁSI MINISZTERIUM KÜLDÖTTTSÉGE a Hungáriában

Kulcsár Szabó Enikő – Dr. Zilahi László és Szatmári Ildikó (Oktatási Minisztérium). Március 15. a Hungáriában FOTO TRIXI

21. 1848. MÁRCIUS 15-i Nemzeti ünnep megemlékezése a Hungáriában.

2004. április

17. HÚSVÉTI LOCSOLÁS

24. REGÖSÖK BESZÁMOLÓJA AZ URUGUAY-i TÁNCFESTIVÁLÉRŐL (videovetítéssel és tánczással) a Hungáriában.

25. SZÜRETI EBÉD ÉS ÜNNEPSÉG a Valentín Alsina-i Magyar Dalkörben.

2004. május

01. HAGYOMÁNYOS MÁJUS 1-i ASADO a Hungáriában.

A „metegol” felavatása május 1.-én FOTO K.MARCI

03. NYILVÁNOS MEGHALLGATÁS A „PLAZA HUNGRÍA” ELFOGADÁSÁRÓL A „Legislatura de la Cdad. de Buenos Aires” épületében

05. A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NAGYKÖVETÉNEK ELŐADÁSA AZ UADE-ben (spanyol nyelven) az EU bővülésével kapcsolatban.

09. TÍZ ORSZÁG EU-ba LÉPÉSÉNEK MEGÜNNEPLÉSE A TEATRO COLÓN-ban. Magyarországot a Buenos Aires-i Regösök képviselte.

Regösök a Colón-ban Magyarország EU belépésekor FOTO TRIXI

09. MINDSZENTY EMLÉKMISE a Mindszentynumban. Utána társasebéd.

15. SZÖNYI FERENC ELŐADÁSA ADY ENDRE életéről és irodalmi alkotásairól a Szent László Iskolában a Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság rendezésében.

15. NYÁRI KISCSEKÉSZTÁBOR BESZÁMOLÓJA (videóvetítéssel). Vacsora a Hungária MIK termében (1. em.)

16. MAGYAR SEGÉLYEGYLET közgyűlése és asado a Szt. István Öregotthonban.

22 és 23. REGÖSÖK SZEREPLÉSE CHACOBAN. (V. Ángela és Cnel.Du Graty)

30. HŐSÖK NAPJA. Megemlékezés a Chacarita-i német temetőben az MHBK és a Vitézi Rend közös szervezésében.

2004. június

12. NYÁRI LEÁNY- ÉS FIÚCSEKÉSZTÁBOROK beszámolója és vacsora a Hungária nagytermében.

19-20-21. CSEKÉSZEK rajkirándulása.

Kiscserkészek Temaikénben FOTO K. MARCI

20. ASADO ÉS DISZNÓTOROS EBÉD zenekar kísérettel a Valentín Alsina-i Magyar Dalkörben.

26. REGÖSÖKKEL „CENA-SHOW” a Hungária nagytermében.

27. SZENT LÁSZLÓ EMLÉKMISE a Szent László Iskolában. Utána társasebéd.

2004. július

3 és 4. NEMZETKÖZI VÍVÓVERSENY BUENOS AIRESBEN a San Isidro-i lóversenypálya Tattersall termében. Női törverseny és férfi párbaj törverseny.

18. A CORAL HUNGARIA HANGVERSENYE SAN ISIDROBAN a San Juan Bosco templomban. Coral Hungaria, szólisták és „Elocuencia Barroca” hangszeregyüttes, XVII. és XX. századbeli magyar egyházi zene. Leidemann Sylvia vezényelt.

30 – 31 és augusztus 1:

2004. augusztus

(júl. 30-31 és) I. ZIK DIÁKOK MAGYARSÁGISMERETI tanulótábora és vizsgáztatása. Tizenegy ZIK diák vizsgázik a KMCSSZ segédtszti táborra megkövetelt magyarságismereti tételekből (történelem, föld- és néprajz, irodalom és magyar nyelv).

7. ESKÜVŐ a Mindszentynumban: LÉVAY GYUSZI ÉS DANIELA ROJAS. Gyuszi és Daniela több éven keresztül vezették a Buenos Aires-i Regös csoportot.

13. BÁRÁNY BÉLA ATYA látogatása Budapestről. Béla atya kb. egy hónapig volt köztünk. A Mindszentynumban lakott és mindenhol ellátogatott.

Bárány atya a plátanosi Angolkisasszonyoknál FOTO TRIXI

14. HAGYOMÁNYOS CSERKÉSZ AKADÁLYVERSENY MINDENKI (!) SZÁMÁRA. Egynapos vidám, változatos cserkész-program cserkészek, szülők, barátok részére Mercedes vadregényes erdeiben!

Mercedesi körzeti akadályverseny FOTO MÁTYÁS

21. CSEMBALÓKONCERT az Evangélikus Egyházban. Leopoldo Pérez Robledo szervezésében, a „Ciclo de Música Antigua para Teclado” keretén belül.

22. SZENT ISVÁN MISE. Bárány Béla atya celebrálta, a Guadalupe-i Szentlélek Bazilikában, a Coral Hungaria közreműködésével. Ünnepi ebéd a Mindszentynum Sorg termében.

Szent István ünnepi ebéd a Mindszentynumban FOTO JAKAB

24. NEMZETI ÜNNEPRE FOGADÁS A NAGYKÖVETSÉGEN. A helybeli diplomáciai kar és a magyar kolónia vezető tagjai részére, Szent István király emlékére a Magyar Köztársaság Nagykövetségén.

28. DR. SZÉKÁSY MIKLÓS ELŐADÁSA SPANYOLUL: Az alkímia története – Tudomány vagy szélhámosság? A Magyar Irodalmi Társaság rendezi a Szent László Iskolában.

28. ZRÍNYI KÖR MAGYARORSZÁGI ÖSZTÖNDÍJASAINAK beszámolója a Hungária MIK termében. Kerekes Cili, Lovrics Konszti, Szeley Cynthi és Weisman Anabella, akik 2004-ben a ZIK ösztöndíjával Magyarországon tanultak, beszámoltak élményeikről, tapasztalataikról, kirándulásaikról és, természetesen, a Balassi Bálint Intézetben végzett tanulmányaikról.

2004. szeptember

4. BEVÁNDORLÓK NAPJA A „HOTEL DE LOS INMIGRANTES”-BEN, népviseletes fiatalok és Intézmények képviselőivel a Dirección Gral. de Migraciones épületében.

4. MAGYAR SZENTMISE a Hungáriában. Bárány Béla atya mondta.

5. BAJTÁRSI / RENDTÁRSI TALÁLKOZÓ ÉS EBÉD (MHBK / VITÉZI REND, KÖZÖSEN). A Szent László Iskola nagytermében. Vitézi avatás (az argentin katonák képviselve).

MHBK vitézi avatáskor Bajtársi közösség ebéd – v. Ladányi Domonkos, felesége és Czetz János tábornok rokonai, Palotai Bálint és felesége Adriana FOTO JAKAB

5. MAGYAR SZENTMISE A MINDSZENTYNUMBAN. Bárány Béla atya. Teadélután.

6. KATONAI TISZTELETADÁS CZETZ JÁNOS HALÁLÁNAK CENTENÁRIUMÁRA. A palomari Colegio Militarban. Jelen voltak: a Colegio Militar tanárai és növendékei, a Magyar Köztársaság nagykövete, az MHBK és a magyar kolónia képviselői és Czetz tábornok még élő rokonsága. Czetz János sírját megkoszorúzták és a nagykövetség egy bronz emléktáblát helyezett el a koporsót őrző kápolna falán.

Colegio Militar de la Nación. Czetz János tábornok halálának 100. évf. Szőnyi Ferenc nagykövet Czetz emlékkardot nyújt át a Colegio Militar igazgatójának FOTO JAKAB

Szőnyi Ferenc, v. Ladányi Domonkos és Tte. Cnel. Domingo César Palasciano FOTO JAKAB

8. BÚCSÚVACSORA BÉLA ATYA TISZTELETÉRE a Mindszentynumban.

Bárány Béla búcsúvacsoráján: b.-j.: Dombayné Regina, Dombay Jenci, Bonapartianné Trixi, Haynalné Kesserű Zsuzsanna FOTO JAKAB

18. CSERKÉSZBÁL. Az argentinai Cserkészcsoportok rendezték meg a Hungária gálába öltözött összes termeiben 46. báljukat. 21 órai kezdettel ünnepélyes bevonulás, elsőbálos lányok bemutatása és Palotás.

Cserkészbál a Hungáriában FOTO JAKAB

25. SZÖNYI FERENC NAGYKÖVET IRODALMI ELŐADÁSA a Szt. László Kollégiumban, József Attila életéről és irodalmi alkotásairól. Az Irodalmi Társaság rendezésében. Tea.

25. DR. TÓTH ENDRE ELŐADÁSA CZETZ JÁNOSRÓL, a Hungáriában.

2004. október

2. LÁNYCSERKÉSZEK ZARÁNDOKLATA LUJÁNBA. Nagycserkészek és Roverek csatlakoztak.

6. „KÖZÉP”-EURÓPA AZ EURÓPAI UNIÓBAN. Szeminárium, spanyol nyelven, Dr. Várnagy Tamás szervezésében. Előadott Szőnyi Ferenc: Magyarország a 2. Világháborútól a berlini Fal leomlásáig. ROCA-múzeum.

8. ANONYMUS: GESTA HUNGARORUM első spanyol fordításának bemutatása az UCA-ban. Előadó: Szőnyi Ferenc nagykövet, Magyarország történelmi háttéréről.

12. SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM VEZETŐINEK LÁTOGATÁSA a Magyar Nagykövetségen. Szabó Gábor rektor és Dékány Imre rektorhelyettes megismerték a kolónia szervezeteinek képviselőit.

16. TISZTELETADÁS ÉS MEGEMLEKEZÉS AZ 1956-OS FORRADALOMRÓL a Hungáriában. A Zrínyi Ifjúsági Kör teljes tanulógardája emlékezett meg a forradalom eseményeiről. Az előadás címe: „Pipacsok és túskebokrok”.

16. A 39.sz. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. PARANCSNOKI ÁTADÁSA. Benkő Teri átadta a csapat vezetését Szeley Cynthinek Benavidezen, Honfiék quintáján, vacsorával és táborúzzal.

23. VÍVÓVERSENY OLIVOSON. Gorondy-Pálos-Majerszky kupa a 9-től 13 éves korú fiatalok számára a Hungária és a Szent László iskola termeiben.

24. ÉVFORDULÓI ÜNNEP A VALENTÍN ALSINA-I MAGYAR DALKÖRBE. Megalapításának 69. évfordulóját ünnepelte, ebédrel egybekötve. Közreműködött a “Sans-Souci” zenekar.

30-31. BEVÁNDORLÓK ÜNNEPE – MAGYAR KIÁLLÍTÁS A PALERMÓI PARKBAN (ROSEDAL). 50 ország részvételével! Buenos Aires város közege szervezte, a Magyar Nagykövetség támogatta. Kiállítás, népművészeti tárgyak és magyaros ételek árusítása volt. Szombat este a Regös táncsoport szerepelt. Bevétel a ZIK decemberben induló ösztöndíjasai javára ment!

31. REFORMÁCIÓ EMLÉKÜNNEPÉLYE Nt. Tóth Kristóf, az új református lelkész beiktatásával. Ökumenikus istentisztelet, utána közös ebéd volt a Református Egyházban.

Nt. Tóth Kristóf, ref. lelkész FOTO JAKAB

b.-j.: v.Ladányi Domonkos, Schirlné Ilona, Nt. Tóth Kristófné Bede Krisztina, Pataky László főgondnok, Nt. Gabriel Miraz, özv. Szabó Imréné, id. Honfi János és Szőnyi Ferencné. FOTO JAKAB

2004. november

6. MINDEKI SZÁMÁRA NYITOTT SPORTNAP a Hungária és a Cserkészház összes helyiségeiben. Szervezték az argentinai magyar cserkészcsoportok nevében Indaconé Korsós Judit és Lajtaváry Dani. Estefelé a Regösök is felléptek.

10. VERSES MEGEMLEKEZÉS RADNÓTI MIKLÓSRÓL A NAGYKÖVETSÉGEN. Radnóti Miklós halálának 60. évfordulóján Szőnyi Ferenc nagykövet verses megemlékezést tartott.

11. ZENÉS ELŐADÁS a Fernández Blanco Múzeumban. Szőnyi Ferenc nagykövet zenés előadást tartott spanyol nyelven „La historia de Hungría expresada en música” címmel.

14. ASADO a Szt. István Öregotthonban.

15. MAGYAR ZENE KONCERT, TEATRO COLÓN nagytermében. Közreműködtek: Herencsár Viktória, cimbalom (MO), Alejandra Malvino (mezzo), Universidad Nacional del Sur kórus és Coral Hungária; zenekar, 4 Regös pár. Vezényelt: Leidemann Sylvia.

20. ZIK ÉVZÁRÓ NAPJA a Szt. László iskolában. Mindnyájan együtt vettünk részt (tanárok, diákok, szülők, barátok). A cél: együtt mulatni, jól érezni magunkat. Az óvodások bemutatták amit az év alatt tanultak.

2004 ZIK évzáró. Szt. László Iskola FOTO ZÓKATI

20. CSERKÉSZ ÉVZÁRÓ HÉTVÉGE. Másfél napos kirándulás keretében zárták az évet.

21. KONCERT A HUNGÁRIÁBAN a “Pazzia” együttes előadásában.

26. SZENT ERZSÉBET (televíziós) MISE A SAN ILDEFONSO TEMPLOMBAN. A szentmisét P. Balsa celebrálja. Az ATC tv-csatorna közvetítette november 28-án.

27. „PLAZA HUNGRÍA” FELAVATÁSA (az AMISZ szervezésében). Helyszín: Av. Parque, Arias, Holmberg és Ramallo utcák közt fekvő tér.

28. SZENT ERZSÉBET ÜNNEPI MISE a Mindszentynumban. Magyar nyelvű szentmise, Páter Finta Lajos celebrálta. Utána ünnepi ebéd volt.

28. ÉVZÁRÓ MAGYAR SZÍNHÁZ-MŰSOR (Zólyomi Kati és Szőnyi Ferenc rendezésében). „A nyíl, a kard, az ágyú és a sors”: 11 magyar évszázad fordulópontjai Ady Endre perspektívájából. A magyar történelem izgalmas és nagyszerű eseményeit elevenítették meg, Ady Endre verseinek segítségével.

“A nyíl, a kard, az ágyú és a sors” színdarab

FOTOS ZÓKATI

2004. december

3. ZIK DIÁKOK INDULTAK 3 HÓNAPRA MAGYARORSZÁGRA. A ZIK Dió csoportja, összesen hét 14-15 éves diák, 3 hónapos ösztöndíjjal indult Magyarországra. Pécssett, Gödöllőn, Szentendrén, Solymáron és Budapesten lettek családknál elszállásolva. Ottlétük alatt iskolába jártak, országot láttak és a magyar nyelvet gyarapították. Nagyrészt a magyarországi Oktatási Minisztérium Határon Túli Magyarok főosztály mobilitás pályázatának elnyerése tette lehetővé ezt a kezdeményezést, mivel ez számunkra komoly anyagi támogatást jelent.

Lányok: Jeffrey Viki, Mihályfy Kinga, Szentiványi Julcsi és Lomniczy Melinda
FOTO K.MARCI

Fiúk: Beis András, Lovrics András és Papp Gábor
FOTO K.MARCI

3, 4 és 5. KARÁCSONYI VÁSÁR A HUNGÁRIÁBAN. A Mikulás bácsi is ott volt!

10. CORAL HUNGARIA KARÁCSONYI KONCERTJE az Evangélikus Egyházban. Utána búcsúkoccintás volt a kórustagok számára.

18. ZIK BETLEHEMEZÉSE A Magyar Segélyegylet – Szent István Öregotthonban

19. ZIK KARÁCSONY PLÁTANOSON (egésznapos program). Nagy örömünkre, több külföldi ZIK diák mellett aznap Ádám Atya is köztünk volt.

Bárány Béla atya és Leidemann Sylvia a kórustáborban (La Plata)
FOTO TRIXI

Herencsár Victoria az Evangélikus Egyházban
FOTO JAKAB

2004. január Gaspar Miklós kanonok misézik az öregotthonban
FOTO RUBIDO-ZICHY SENTA

Pablo Urbányi író Ladányi házaspárral
FOTO TRIXI

Hufi szervezői FOTO ZÓKATI

Szőnyi Sofia énekel az MHBK ünnepen FOTO JAKAB

Modelo Naciones Unidas (Universidad Belgrano). Magyarokat képviselte Kuklenyik Tomi, osztályával FOTO TRIXI

Simó Mária magyar konzulasszony Bárány atyával FOTO JAKAB

b.-j.: Béla atya, Vattay Miklós, Rédl Erzsébet FOTO JAKAB

Jakab Nándi (az "udvari fényképészünk!") és felesége Terek Zsófi FOTO JAKAB

***Boldog Húsvéti
Föltámadást kívánunk
minden olvasónknak!***

***¡FELIZ PASCUA DE
RESURRECCIÓN!***